

I. Typologia obszarów funkcjonalnych określonych w projekcie „Planu 2020+” :

„Obszary funkcjonalne” są nową kategorią polityki regionalnej i przestrzennej w Polsce. Do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego „Plan 2020+” włączone zostały „obszary funkcjonalne” różnego typu:

1. wymagane ustawowo¹, wynikające z KPZK 2030 i określone przestrzennie w Strategii „ŚLĄSKIE 2020+” (*miejski - ośrodka wojewódzkiego, wiejski, górski, przygraniczny*);
2. wynikające z KPZK 2030 i określone przestrzennie w Strategii „ŚLĄSKIE 2020+” (*miejskie ośrodków regionalnych i lokalne ośrodki rozwoju*);
3. wynikające z KPZK 2030 i opisane (bez delimitacji obszaru) w Strategii „ŚLĄSKIE 2020+” (*cenny przyrodniczo, obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi*);
4. wynikające z KPZK 2030 i odnoszące się do zakresu merytorycznego planu województwa określonego ustawowo² (*tereny zamknięte, ochrony krajobrazów kulturowych, udokumentowanych złóż kopalin*);
5. inne wynikające z KPZK 2030 (*ochrony i kształtowania zasobów wodnych*);
6. inne określone przestrzennie w Strategii „ŚLĄSKIE 2020+” odnoszące się do uwarunkowań rozwojowych województwa (*wymagające rewitalizacji*);
7. obszar okołolotniskowy MPL „Katowice” w Pyrzowicach, który został zdelimitowany w dokumencie zmiany Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego z 2010 r.³

Plan 2020+ określa więc następujące obszary funkcjonalne:

- 1 Miejskie obszary funkcjonalne:
 - a. Ośrodka wojewódzkiego.
 - b. Ośrodków regionalnych.
 - c. Ośrodków lokalnych.
- 2 Wiejskie obszary funkcjonalne.
- 3 Obszary funkcjonalne szczególnego zjawiska w skali makroregionalnej:
 - a. Obszar górski.
 - b. Tereny zamknięte.
 - c. Obszar narażony na niebezpieczeństwo powodzi.
- 4 Obszary kształtowania potencjału rozwojowego:
 - a. Obszar cenny przyrodniczo.
 - b. Obszar ochrony krajobrazów kulturowych.
 - c. Obszar ochrony i kształtowania zasobów wodnych.
 - d. Obszar udokumentowanych złóż kopalin.
- 5 Obszar funkcjonalny wymagający rozwoju nowych funkcji przy użyciu instrumentów właściwych polityce regionalnej – przygraniczny.
- 6 Obszary funkcjonalne wymagające rewitalizacji.
- 7 Obszar funkcjonalny strefy okołolotniskowej MPL „Katowice”.

Jednocześnie obszary funkcjonalne wskazuje się z zastrzeżeniem, że przyjęta delimitacja obszarów 1-5 ma charakter „strategiczny”⁴.

1 Obszary funkcjonalne o znaczeniu ponadregionalnym zgodnie z art. 39, ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, Dz.U.2015.199 z późn. zm.

2 art. 39, ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, Dz.U.2015.199 z późn. zm.

³ Dziennik Urzędowy Województwa Śląskiego z dnia 8 listopada 2010 r., nr 237, poz.3534

4 Właściwa delimitacja będzie możliwa po podaniu kryteriów przez właściwe organy lub powołane do tego zespoły, zgodnie z zapisami KPZK 2030 oraz po opracowaniu rozporządzeń w sprawie szczegółowych warunków określania obszarów i ich granic w ramach typów obszarów funkcjonalnych, w oparciu o art. 49d, pkt.5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

II. Delimitacja obszarów funkcjonalnych

1. Miejskie obszary funkcjonalne:

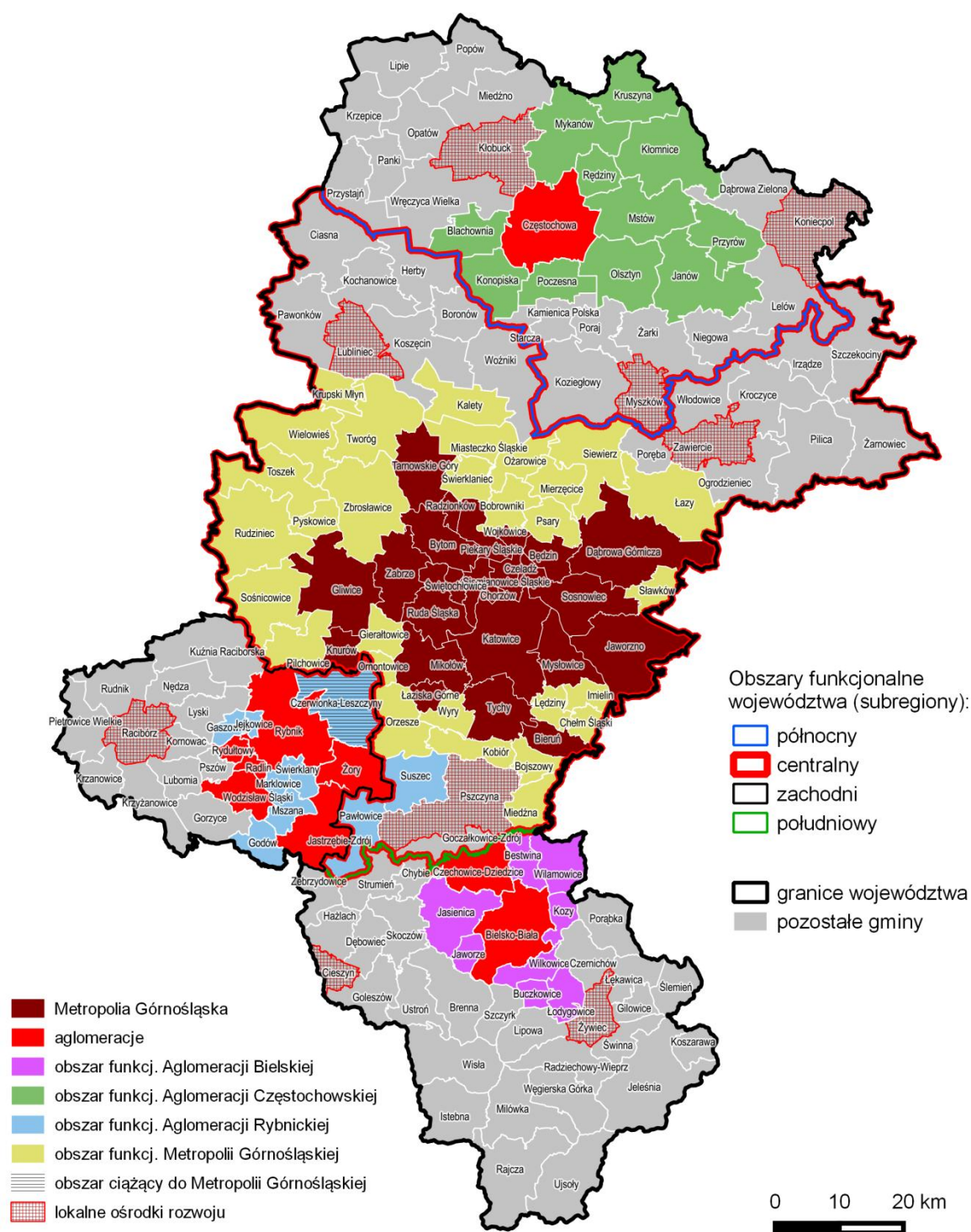
- **Ośrodek wojewódzkiego** - Metropolii Górnośląskiej, rozumianej jako główny obszar koncentrujący procesy rozwoju gospodarczego i społecznego województwa, a także podnoszący konkurencyjność całego regionu jako jeden z krajowych biegunów rozwoju o znaczeniu europejskim;
- **Ośrodków regionalnych** - Aglomeracji Częstochowskiej, Rybnickiej i Bielskiej; rozumianych jako obszary koncentrujące procesy rozwoju subregionów, podnoszące konkurencyjność regionu jako ośrodki o znaczeniu krajowym i transnarodowym;
- **Lokalne ośrodki rozwoju** - ośrodki położone poza metropoliami, aglomeracjami i obszarami funkcjonalnymi rozumiane jako jednostki organizujące procesy rozwoju na poziomie lokalnym, koncentrujące funkcje i usługi dla ludności.

Miejskie obszary funkcjonalne metropolii i aglomeracji rozumiane są jako tereny otaczające metropolię lub aglomerację, bezpośrednio z nimi powiązane w układzie przestrzennym, społecznym i gospodarczym, absorbujące procesy rozwojowe obszarów centralnych. Dla dokonania ich delimitacji dla wszystkich gmin położonych w obszarze województwa wyliczono wskaźnik powiązań gospodarczo-przestrzennych do wyznaczonych wcześniej metropolii i aglomeracji (powiązania gospodarczo-przestrzenne zidentyfikowane na podstawie analizy dojazdów do pracy jak i powiązań organizacyjnych przedsiębiorstw, w oparciu o druki PIT-11). Do obszarów funkcjonalnych zaliczono gminy posiadające wskaźnik powiązań gospodarczo-przestrzennych większy niż 40%.

Dla celów delimitacji metropolii i aglomeracji przyjęto wskaźniki: zabudowy zwartej i gęstej, a także terenów roślinności trawiastej i upraw rolnych oraz minimalnych wyjazdów do pracy. Znormalizowane wskaźniki zostały zsumowane dzięki czemu otrzymano wartość wskaźnika sumarycznego.

Do metropolii oraz aglomeracji zaliczono wszystkie gminy posiadające wskaźnik sumaryczny większy od średniej dla tego wskaźnika z całego zbioru tj. 0,284473595. Jednocześnie musiał być spełniony warunek, że metropolię i aglomerację tworzą gminy miejskie, a także gminy miejsko-wiejskie jeżeli miasto graniczy bezpośrednio z gminą miejską.

Lokalne ośrodki rozwoju wyznaczone zostały w powiatach ziemskich na podstawie analizy strumienia powiązań gospodarczo-przestrzennych oraz analizy dojazdów do szkół ponadgimnazjalnych. W każdym powiecie ziemskim wyodrębniono gminę/gminy, która posiada największy odsetek powiązań (skierowanych do gminy) spośród wszystkich gmin tego powiatu.

Mapa 1. Miejskie obszary funkcjonalne. Źródło: Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego „Śląskie 2020+”, Uchwała Sejmiku Województwa Śląskiego nr IV/38/2/2013 z dnia 1 lipca 2013r.

2. Wiejski obszar funkcjonalny.

Obszary wiejskie obejmują tereny wiejskie położone w gminach wiejskich i miejsko-wiejskich woj. śl. z elementami wyróżniającymi tj.: duża powierzchnia użytków rolnych oraz znaczna liczba ludności utrzymującej się z pracy w rolnictwie.

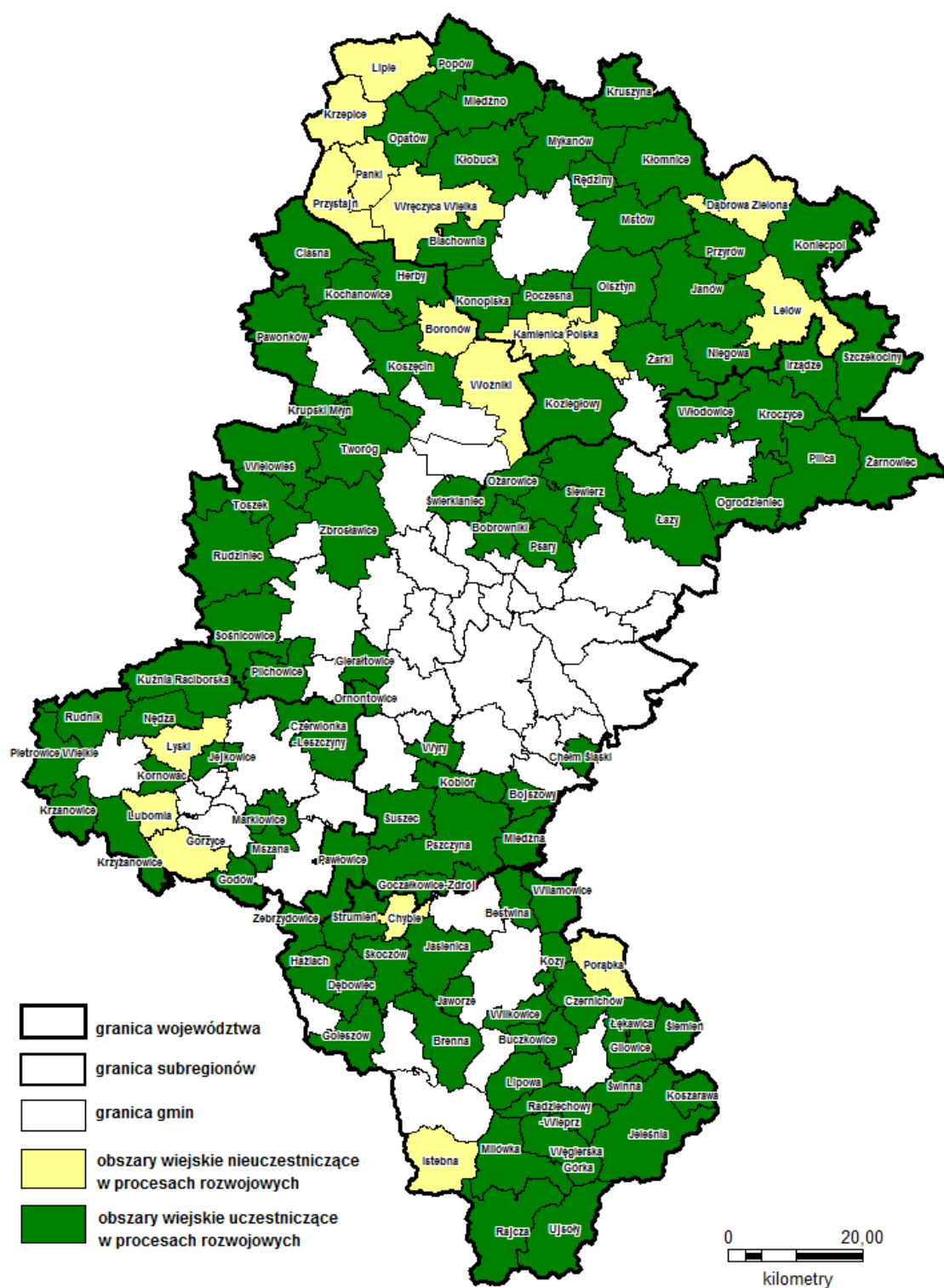
Wiejskie obszary funkcjonalne podzielono na dwa typy o przeciwnym charakterze w relacji do procesów rozwoju w skali regionu:

- obszary wiejskie uczestniczące w procesach rozwojowych,
- obszary wiejskie wymagające wsparcia procesów rozwojowych.

Obszary wiejskie uczestniczące w procesach rozwojowych - gminy wiejskie położone w sąsiedztwie dużego miasta czy miejskiej aglomeracji i jako takie objęte procesami dyfuzji rozwoju i posiadające warunki do ich absorpcji. Charakteryzują się one :

- położeniem w strefie silnego oddziaływania ośrodków miejskich;
- specjalizacją wynikającą z bliskości miasta;
- dostępem do miejsc pracy poza rolnictwem;
- dostępem do zatrudnienia w ośrodkach miejskich;
- dostępem do podstawowych usług publicznych;
- dostępnością komunikacyjną do usług wyższego rzędu;
- dobrym potencjałem rolniczym.

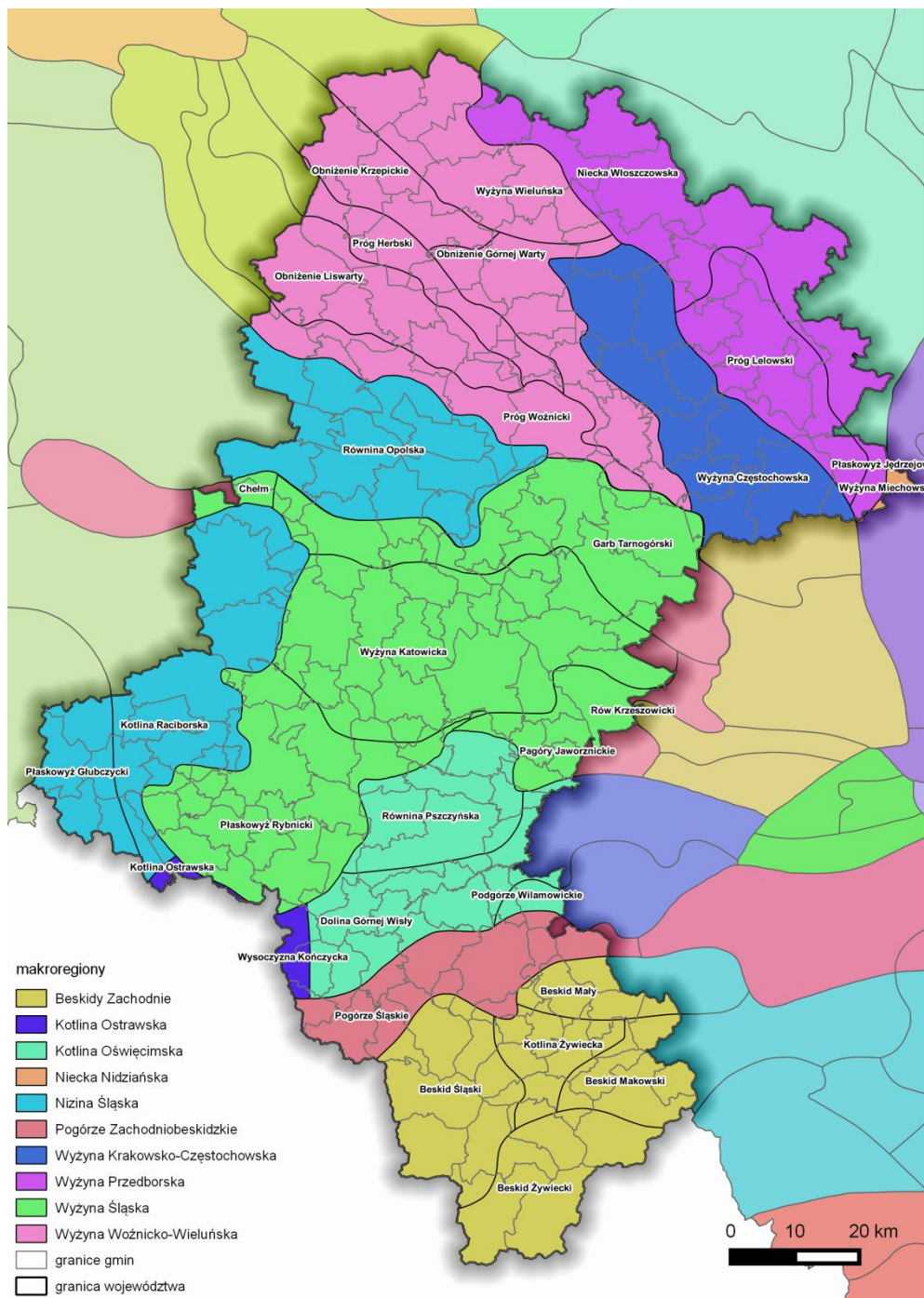
Obszary wiejskie wymagające wsparcia procesów rozwojowych - gminy wiejskie o najgorszych wskaźnikach dostępności do usług publicznych i rozwoju społeczno-gospodarczego, oddalone od głównych ośrodków miejskich, ze zdekapitalizowaną tkanką osadniczą, słabą jakością infrastruktury i występującymi zagrożeniami walorów przyrodniczych.

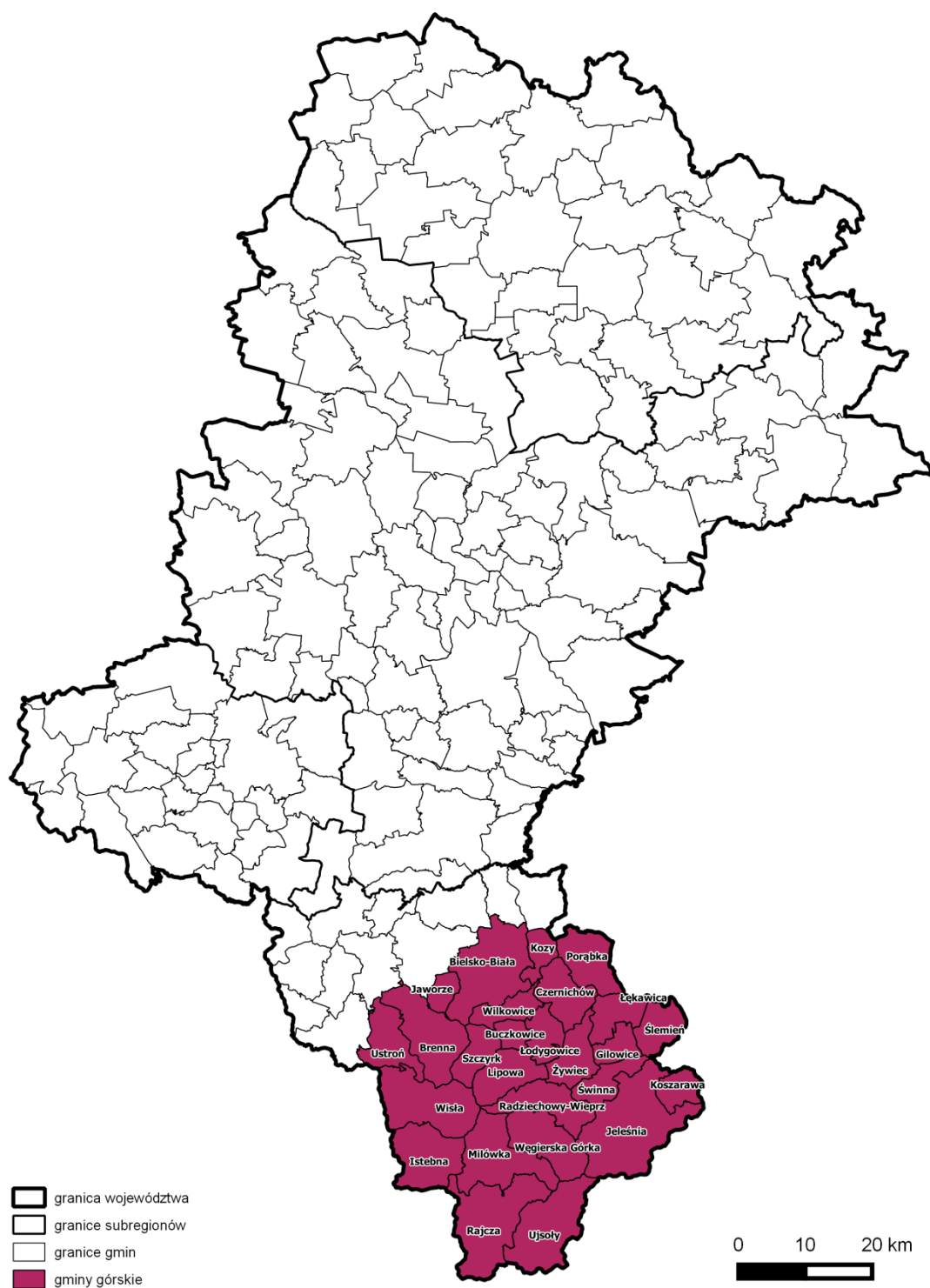
Mapa 2. Wiejski obszar funkcjonalny. Źródło: Opracowanie własne.

3. Obszar funkcjonalny górski.

Delimitacja obszarów górskich została przyjęta na podstawie podziału na regiony fizyczno-geograficzne wg Kondrackiego (Kondracki J., Geografia regionalna Polski, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2002, str. 216)

Mapa 3. Podział na regiony fizyczno-geograficzne w skali makroregionalnej – obszary górskie. Źródło: Opracowanie własne na podstawie J. Kondrackiego, Geografia regionalna Polski, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2002 .

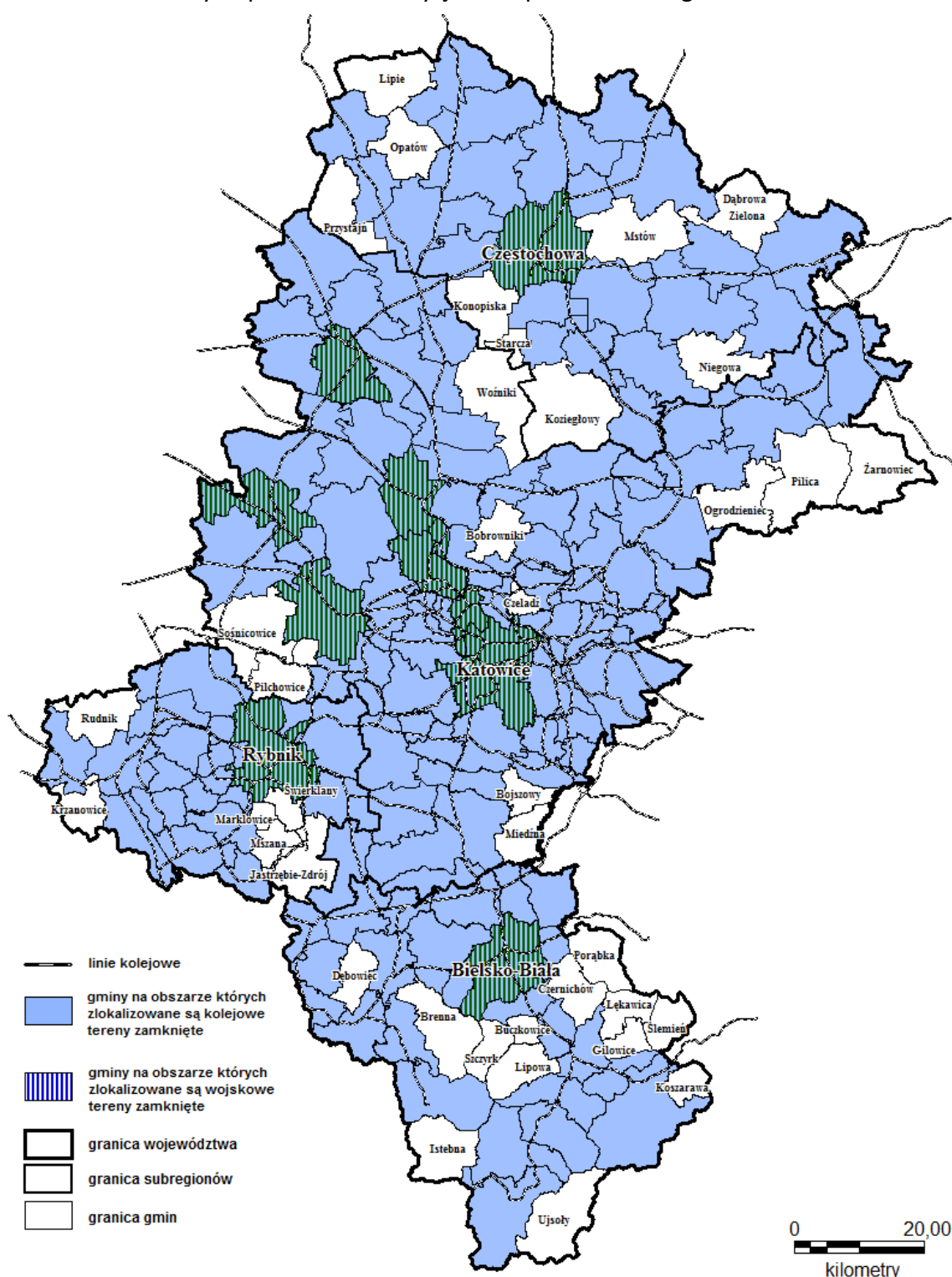

Mapa 4. Obszar górski. Źródło: Opracowanie własne.

4. Obszar funkcjonalny terenów zamkniętych.

Tereny zamknięte to obszary o charakterze zastrzeżonym ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa (Definicja na podstawie Ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne, Dz.U. 1989 nr 30 poz. 163, z późn. zm.).

W skład obszaru funkcjonalnego wchodzi gminy, w granicach których zlokalizowane są tereny zamknięte stanowiące obiekty i kompleksy wojskowe oraz gminy na obszarze których zlokalizowane są tereny zamknięte związane z przebiegiem linii kolejowych. Tereny te ustanowione zostały odpowiednimi decyzjami odpowiednich organów.

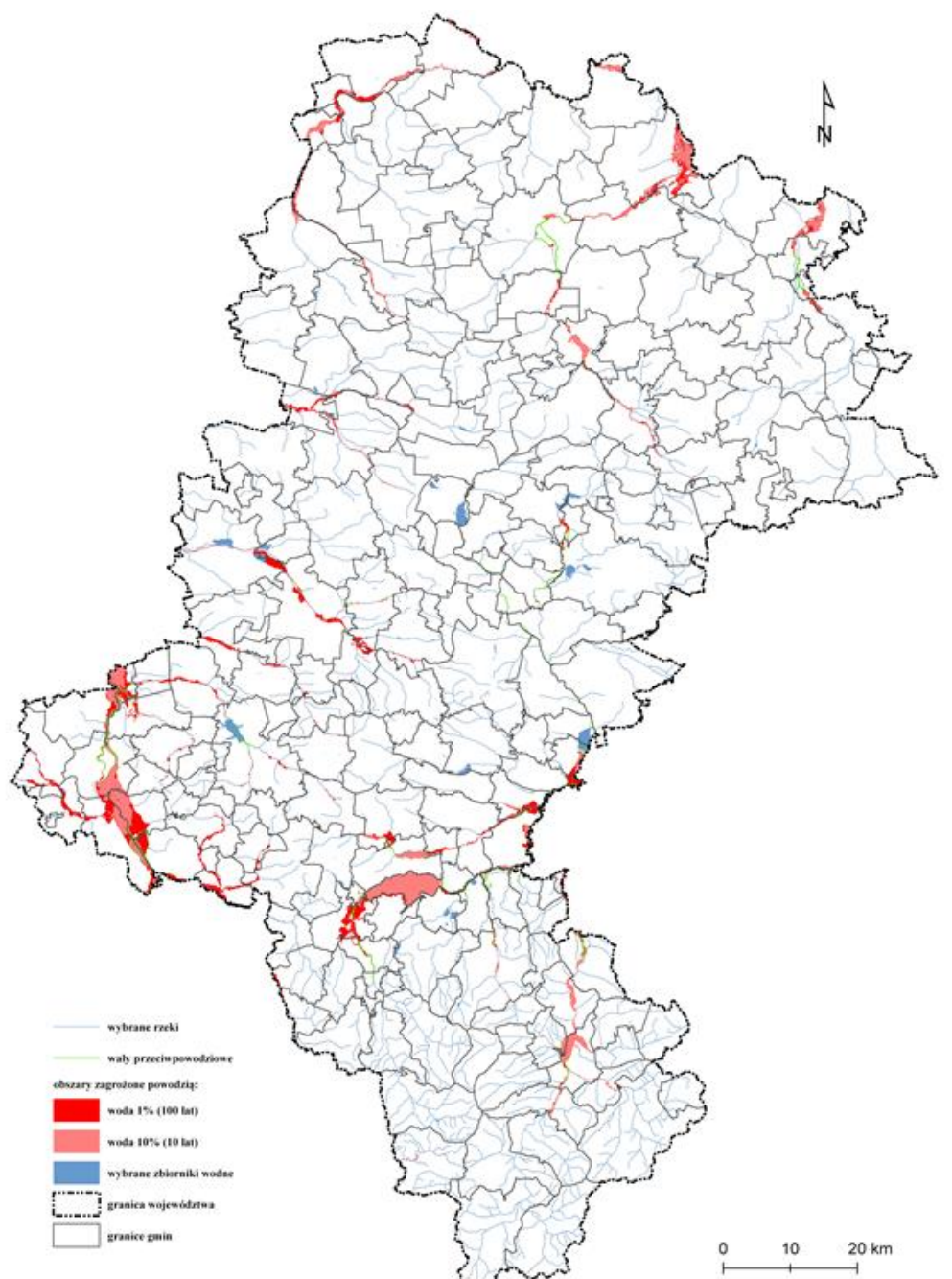

Mapa 5. Obszar terenów zamkniętych. Źródło: Opracowanie własne.

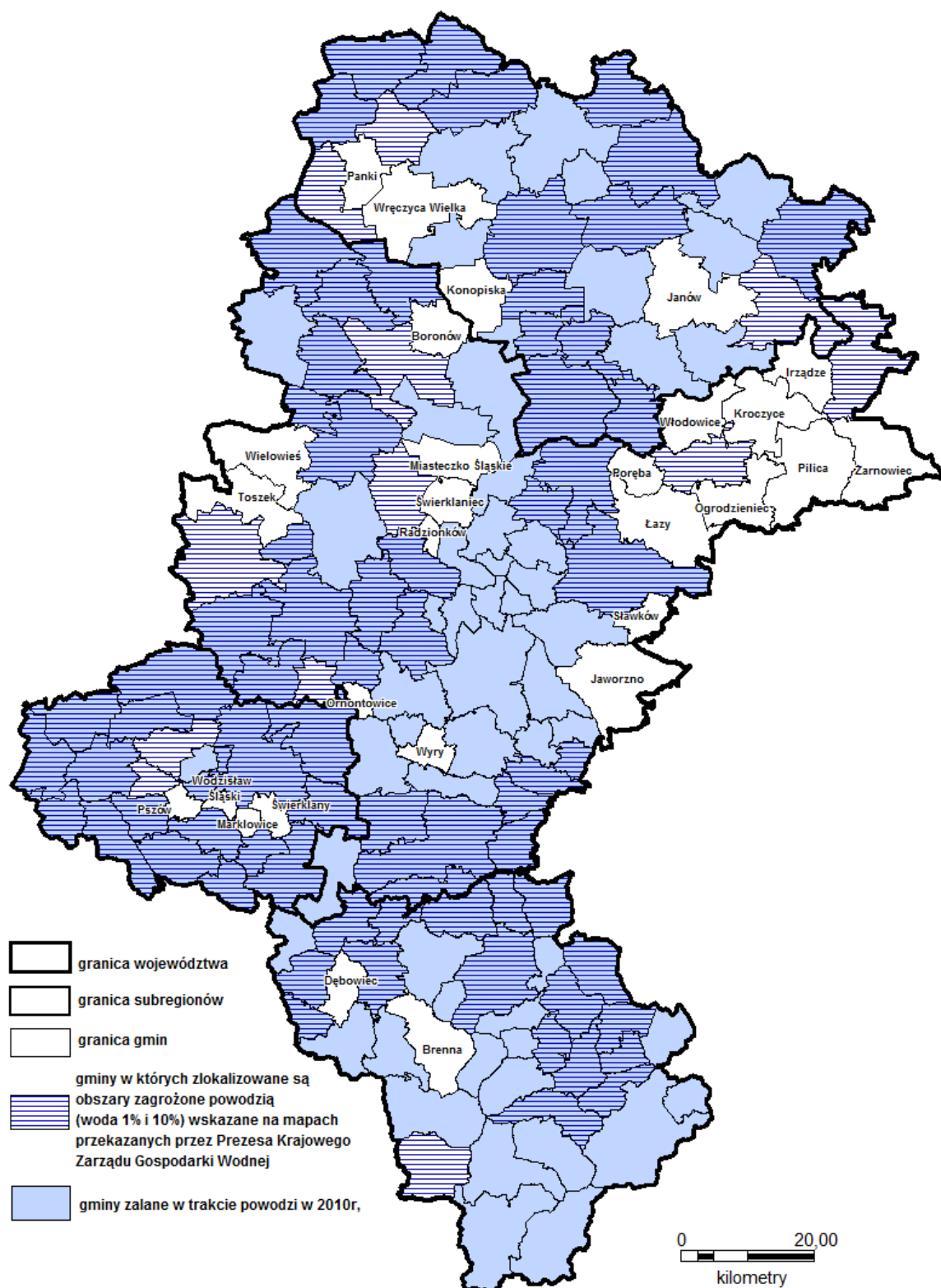
5. Obszar narażony na niebezpieczeństwo powodzi.

Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi obejmują tereny, które stosunkowo często ulegają podtopieniom i na których istnieje znaczące ryzyko powodzi lub jest prawdopodobne wystąpienie znaczącego ryzyka powodzi. Dla obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi zostały opracowane mapy zagrożenia powodziowego oraz ryzyka powodziowego, za które odpowiedzialny jest Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej. Mapy te nie wyczerpują jednak problematyki zagrożenia powodzią, nie pokazują bowiem wszystkich obszarów narażonych na powódź i wymagają uszczegółowienia.

Do obszaru narażonego na niebezpieczeństwo powodzi zaliczono gminy na obszarze których zlokalizowane są tereny zagrożone powodzią wskazane na mapach opracowanych przez KZGW oraz gminy poszkodowane podczas powodzi w 2010 r., w oparciu o Raport Wojewódzkiego Centrum Zarządzania Kryzysowego.

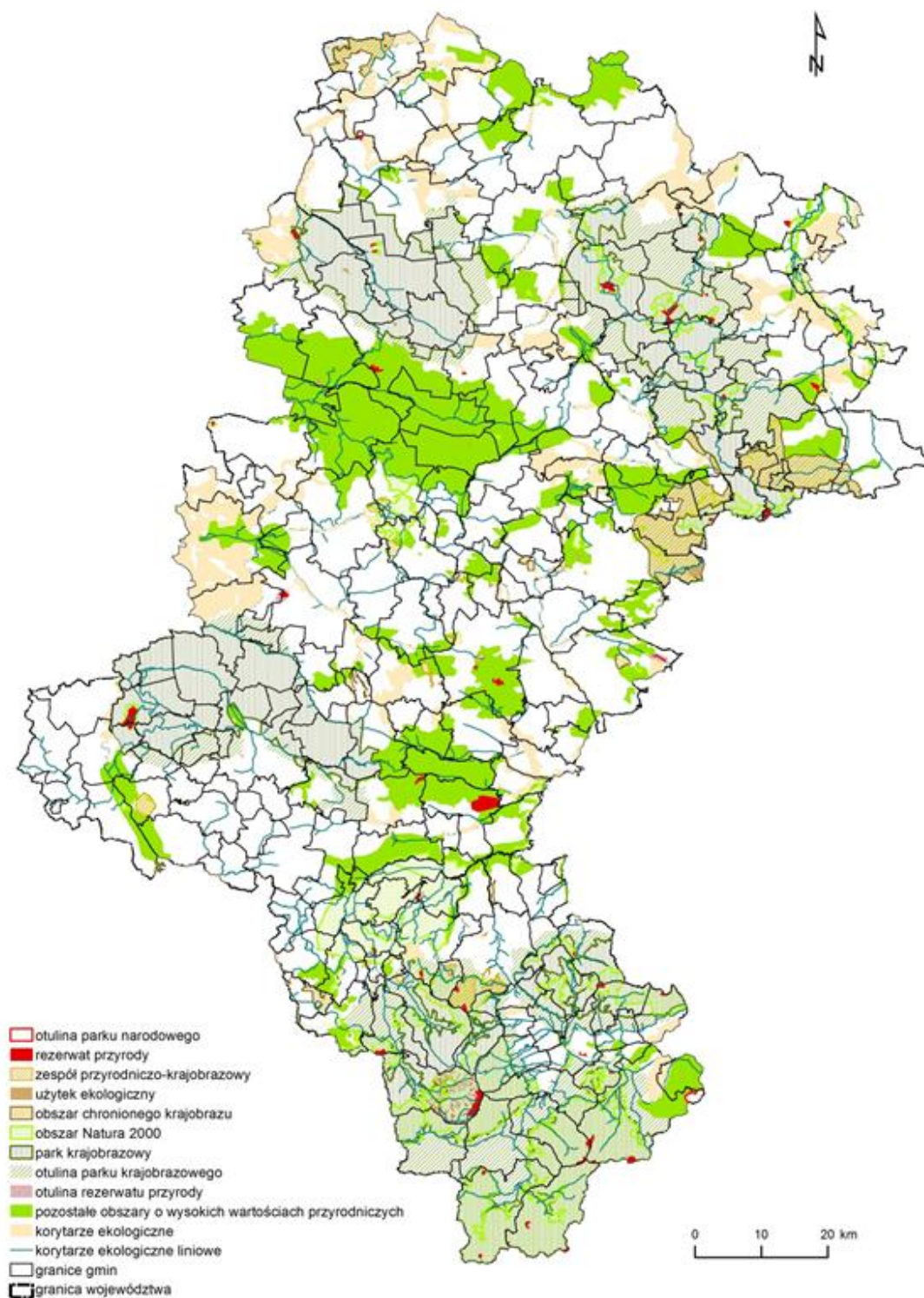
Mapa 6. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią. Źródło: Opracowano na podstawie map RZGW.

Mapa 7. Obszar narażony na niebezpieczeństwo powodzi. Źródło: Opracowanie własne.

6. Obszar funkcjonalny cenny przyrodniczo

W skład obszaru funkcjonalnego cennego przyrodniczo wchodzi wszystkie gminy, w granicach których zlokalizowane są obszary objęte prawnymi formami ochrony przyrody, obszary o wysokich wartościach przyrodniczych oraz korytarze ekologiczne. Są to wszystkie gminy województwa.

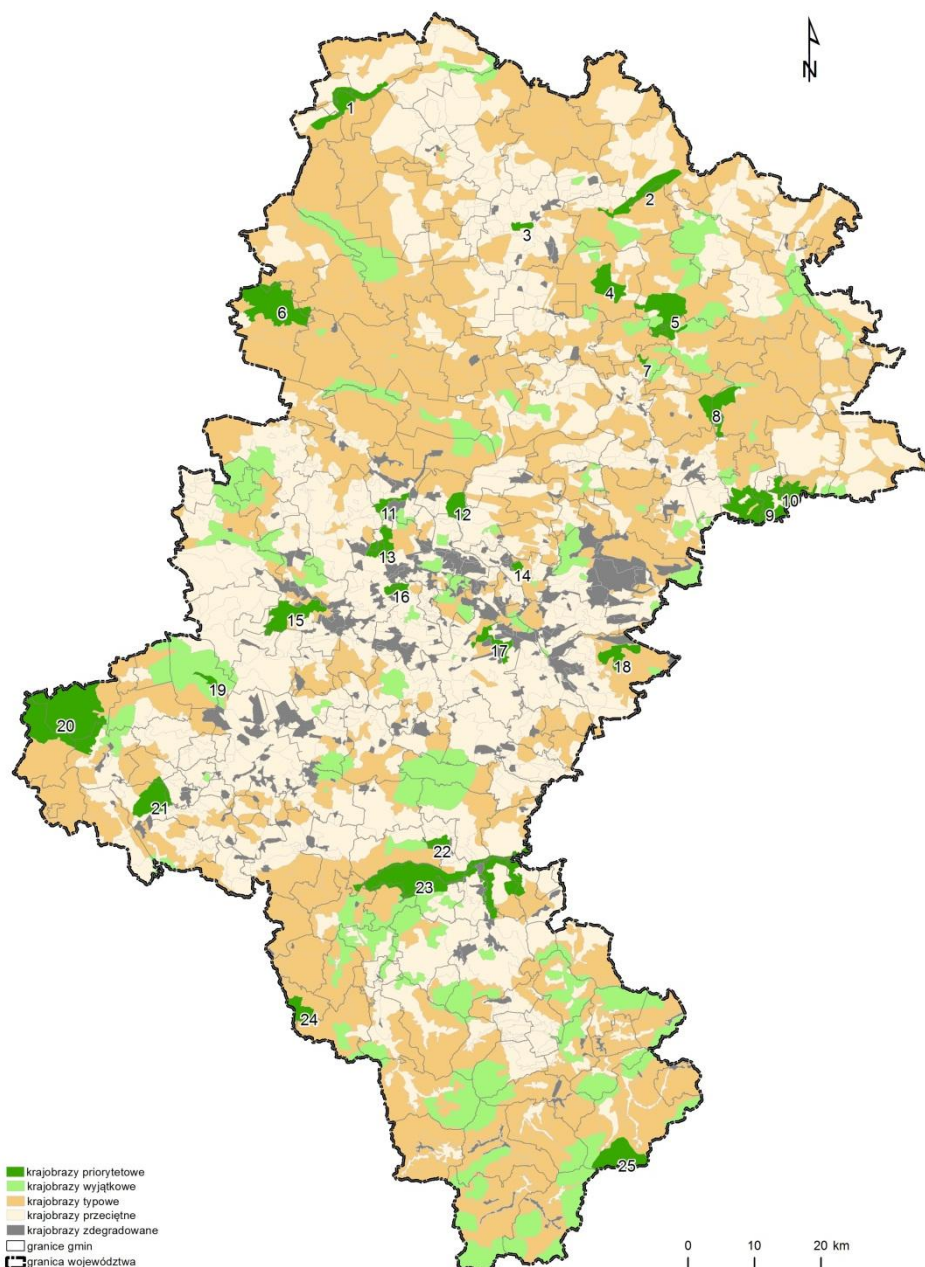

Mapa 8. Obszar cenny przyrodniczo. Źródło: Opracowano na podstawie Opracowania Ekofizjograficznego do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego.

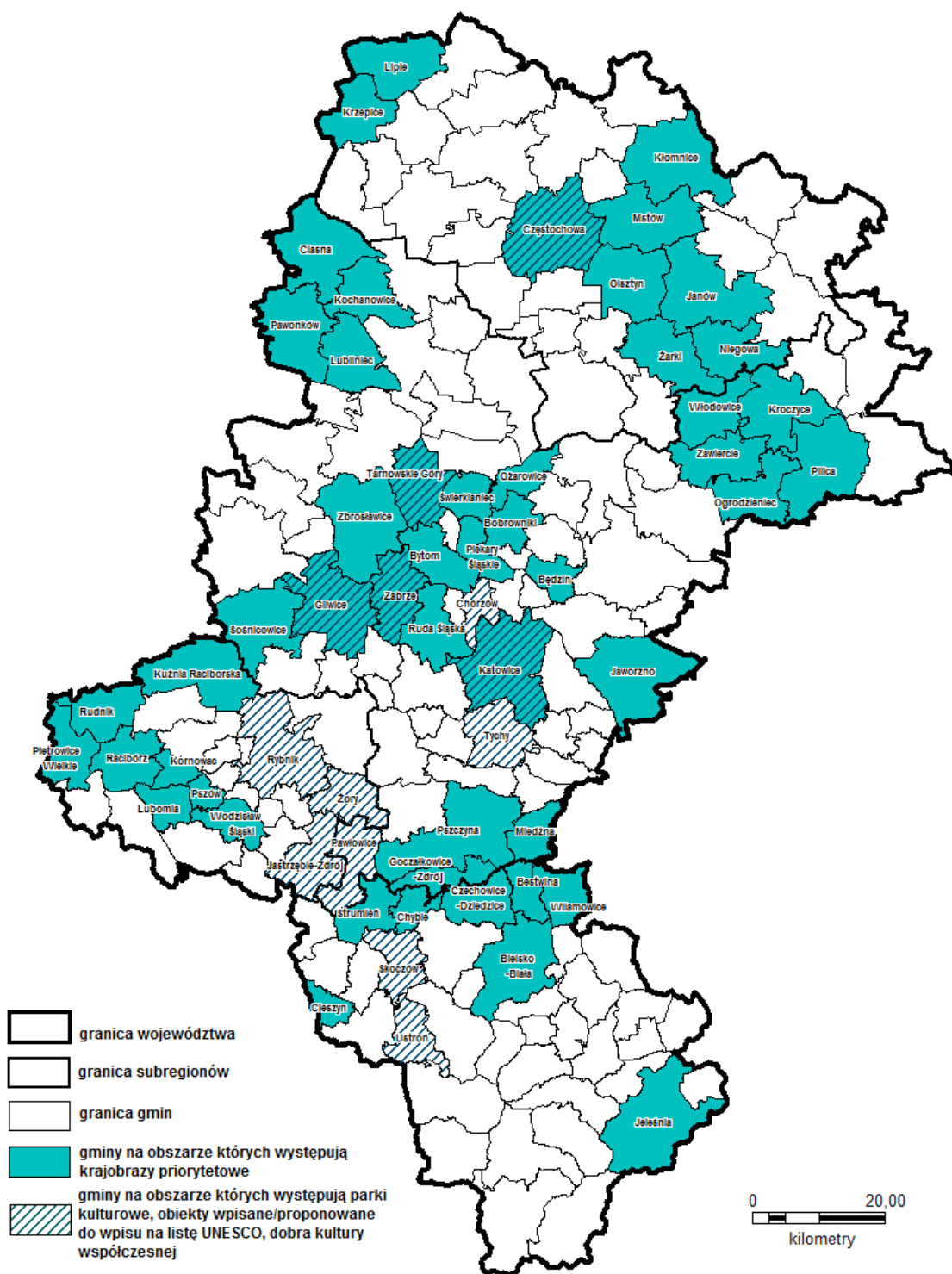
7. Obszar ochrony krajobrazów kulturowych.

W skład obszaru funkcjonalnego ochrony krajobrazów kulturowych wchodzi gminy w granicach których zlokalizowane są parki kulturowe, obiekty wpisane lub proponowane do wpisania na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO, obszary i obiekty stanowiące dobra kultury współczesnej oraz krajobrazy priorytetowe.

Krajobrazy priorytetowe są to krajobrazy, które cechują się wysokim nasyceniem wartości przyrodniczych, są źródłem informacji o tradycji przestrzeni, historii osadniczej i rolniczej, źródłem wartości estetycznych, podtrzymują wartości emocjonalne związane z poczuciem przynależności, przywiązaniem i tożsamością człowieka z miejscem, a także poprzez obecność *sacrum* i *genius loci* mają również wartość symboliczną.

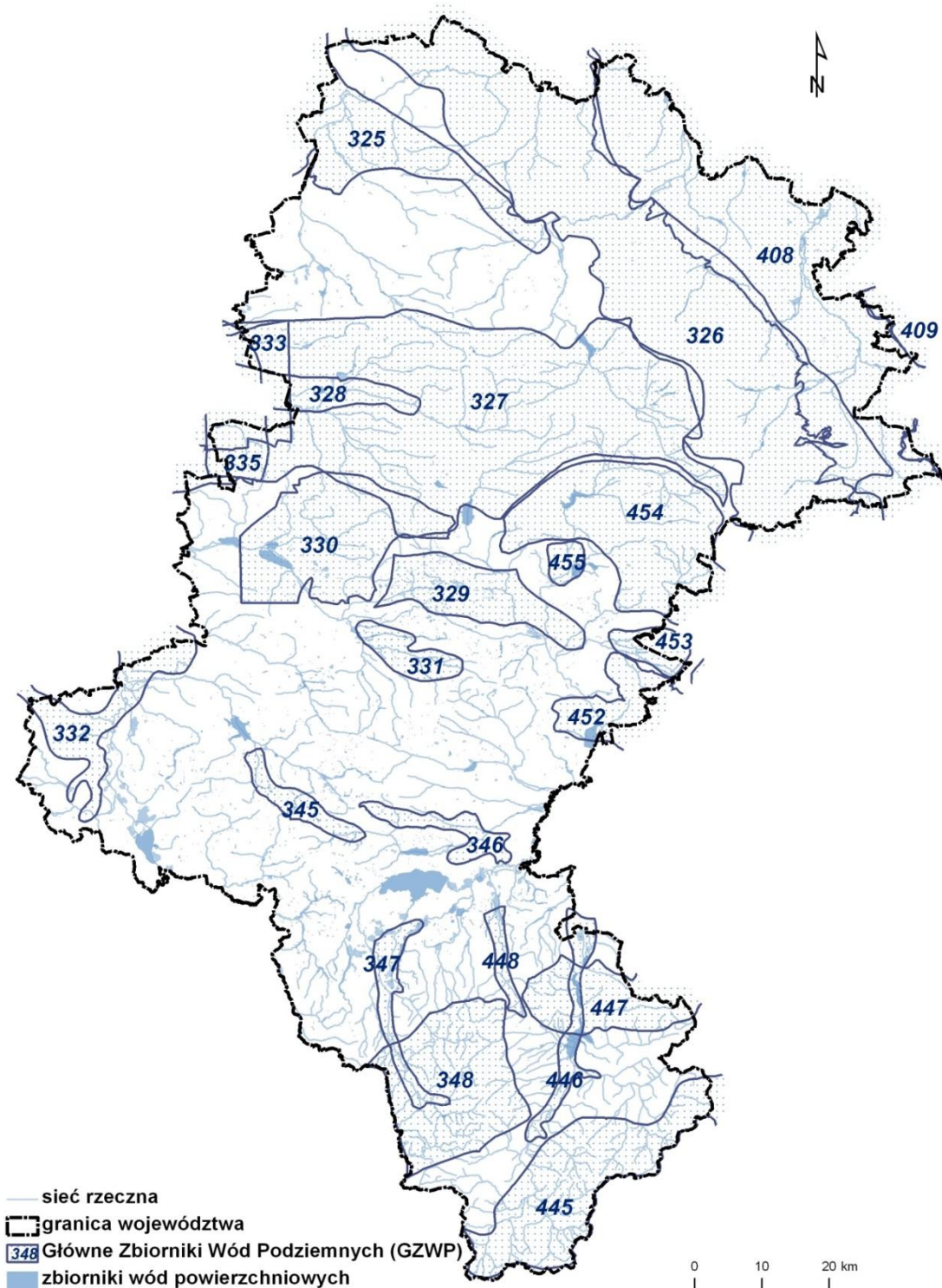
Mapa 9. Waloryzacja krajobrazów kulturowych. Źródło: Opracowanie Ekofizjograficzne do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego.

Mapa 10. Obszar ochrony krajobrazów kulturowych. Opracowanie własne na podstawie Opracowania Ekofizjograficznego do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego.

8. Obszar funkcjonalny ochrony i kształtowania zasobów wodnych.

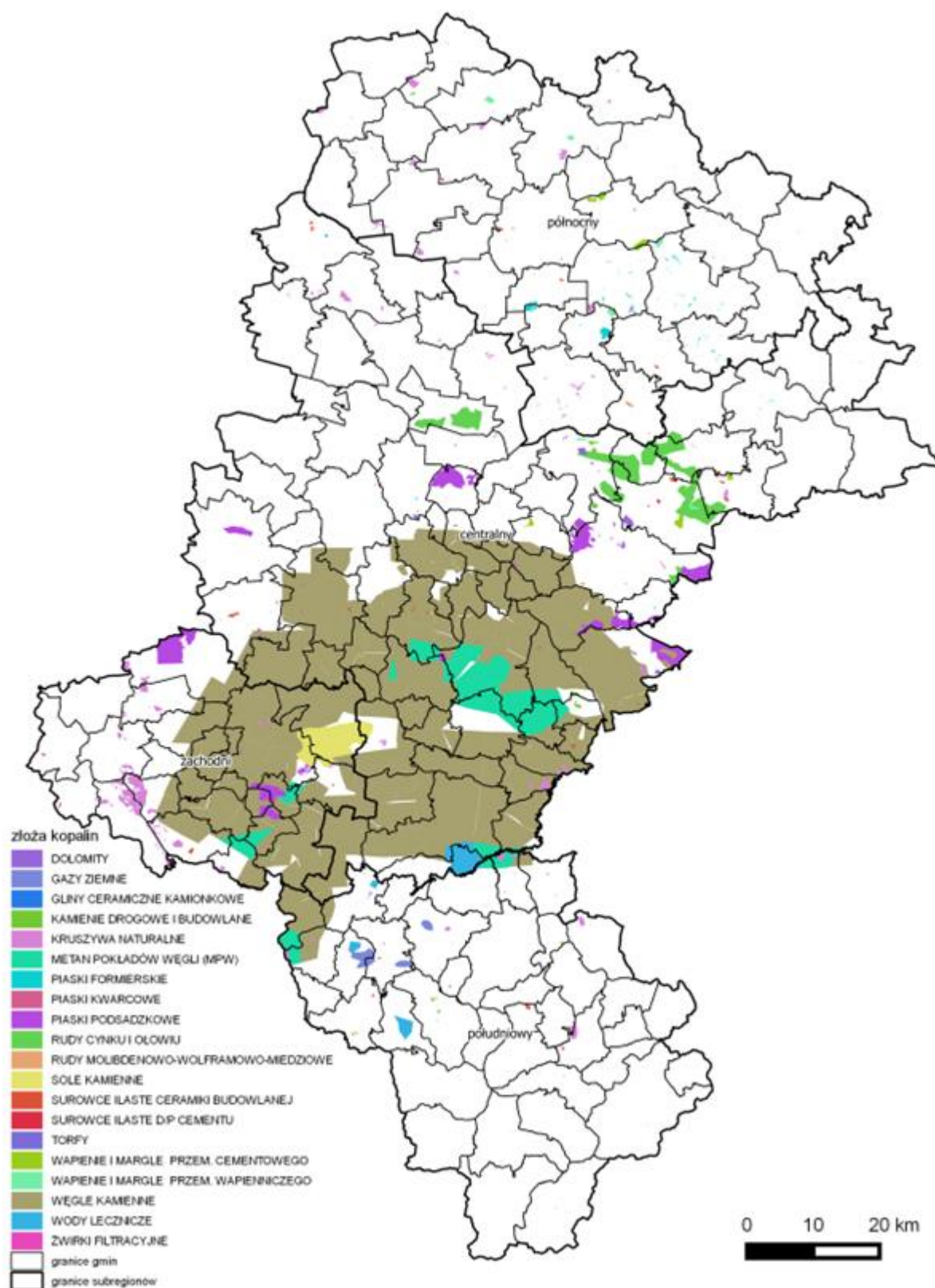
Obszar ochrony i kształtowania zasobów wodnych odnosi się do całego terenu województwa obejmując wszystkie gminy, na obszarze których zlokalizowane są Główne Zbiorniki Wód Podziemnych, cieki wodne i zbiorniki wód powierzchniowych.

Mapa 11. Obszar ochrony i kształtowania zasobów wodnych. Źródło: Opracowano na podstawie Opracowania Ekofizjograficznego do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego.

9. Obszar funkcjonalny udokumentowanych złóż kopalin.

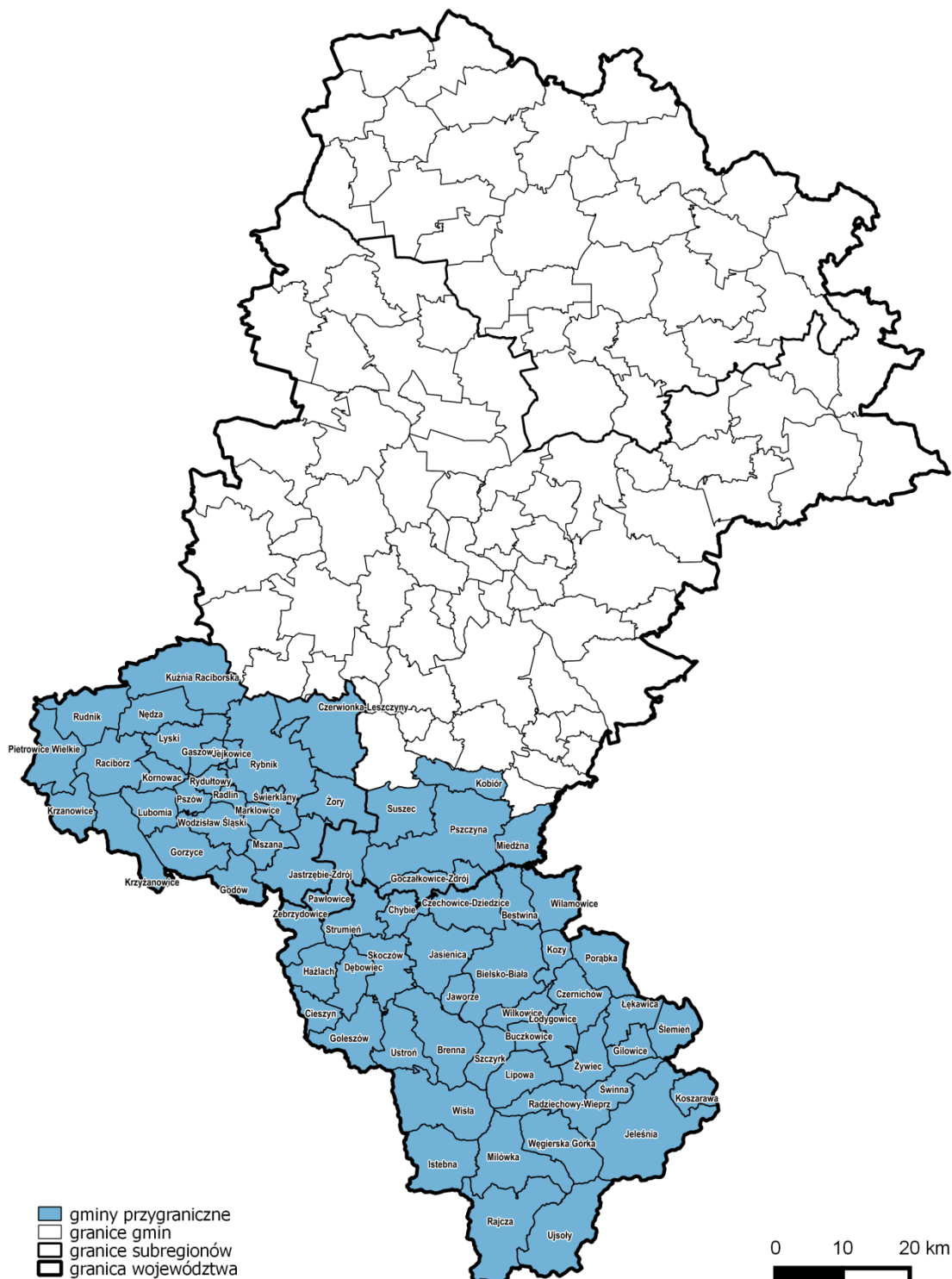
W skład obszaru wchodzi gminy, na obszarze których występują udokumentowane złoża kopalin.

Mapa 9. Udokumentowane złoża kopalin. Źródło: Opracowanie własne.

10. Obszar funkcjonalny przygraniczny.

Delimitację obszaru przygranicznego przyjęto w oparciu o podział administracyjny, będący jednocześnie obszarem wsparcia w ramach Programu Operacyjnego Europejskiej Współpracy Terytorialnej na lata 2014-2020.

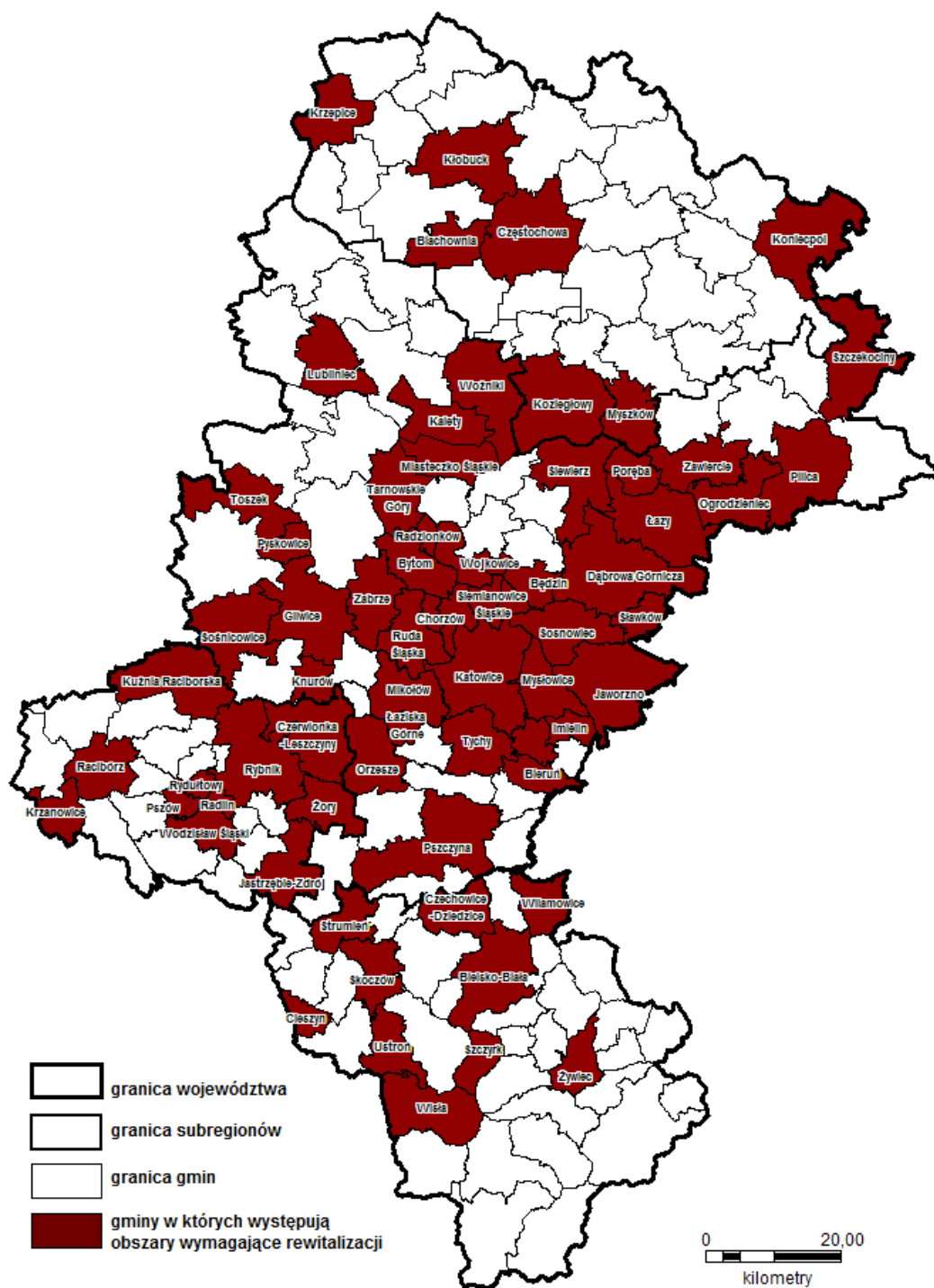
Mapa 1411. Obszar przygraniczny. Źródło: Opracowanie własne.

11. Obszar funkcjonalny wymagający rewitalizacji.

Obszary wymagające rewitalizacji są to obszary, na których istnieją tereny i obiekty zdegradowane, zdewastowane, w tym głównie przemysłowe dotknięte problemami związanymi z degradacją środowiska przyrodniczego oraz nasileniem negatywnych zjawisk społecznych. Obszary te charakteryzują się m.in. następującymi tendencjami i cechami:

- spadek liczby ludności;
- słaba dynamika miejsc pracy;
- niska przedsiębiorczość;
- wysoki poziom ubóstwa i wykluczenia;
- wysoką stopę długotrwałego bezrobocia;
- niski poziom wykształcenia;
- wyraźny deficyt kwalifikacji i wysoki wskaźnik przerywania skolaryzacji;
- wysoki poziom przestępczości i wykroczeń;
- szczególnie wysoki stopień degradacji środowiska;
- niski wskaźnik prowadzenia działalności gospodarczej;
- wysoka liczba imigrantów, grup etnicznych i mniejszościowych lub uchodźców;
- niski poziom wartości zasobu mieszkaniowego

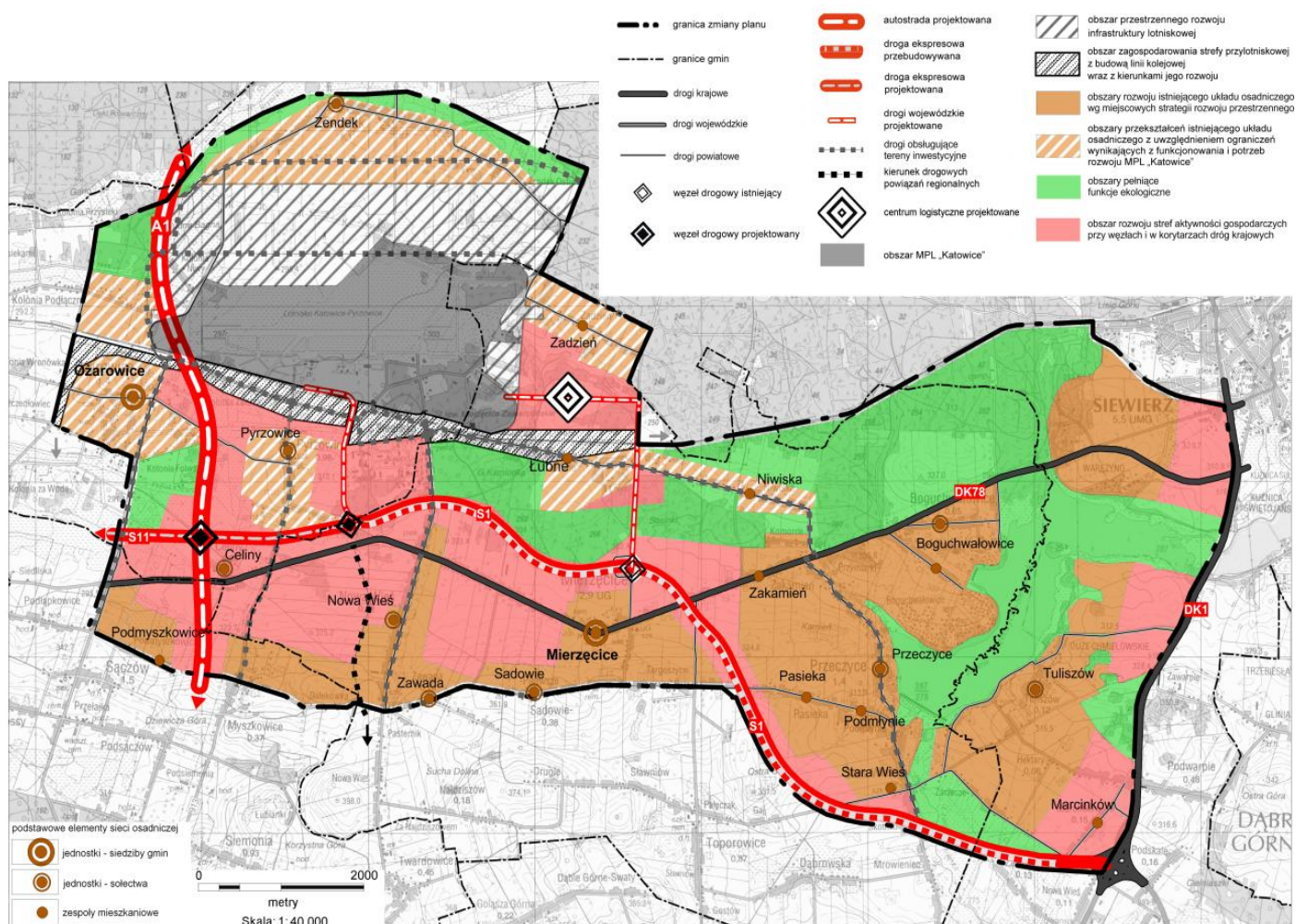
Na podstawie takich kryteriów oceny obszarów wymagających rewitalizacji zostały wybrane wskaźniki społeczno-gospodarcze. Analizę wskaźników przeprowadzono na dwóch poziomach: powiatów i gmin. Na podstawie uzyskanych danych w województwie wydzielono obszary za pomocą miar pozycyjnych (mediany). Obszary o najniższych wskaźnikach są w pierwszej kolejności predystynowane do rewitalizacji i stanowią obszar funkcjonalny wymagający rewitalizacji.

Mapa 125. Obszary wymagające rewitalizacji. Źródło: Opracowanie własne.

12. Obszar funkcjonalny strefy okołolotniskowej MPL „Katowice”.

Obszar obejmuje port MPL „Katowice” wraz ze strefą okołolotniskową w szerokim kontekście powiązań przestrzennych i funkcjonalnych z bliższym i dalszym otoczeniem. Wobec braku oficjalnej definicji strefy okołolotniskowej przyjęto delimitację strefy, jako bezpośredniego obszaru rozwoju MPL. Przyjęta strefa nie jest tożsama ze strefą ograniczonego użytkowania, ani też z szeroko pojętą strefą oddziaływania lotniska. Strefa okołolotniskowa zlokalizowana jest w obrębie gmin Bobrowniki, Mierzęcice, Ożarówce i Siewierz.

Mapa 136. Obszar funkcjonalny strefy okołolotniskowej MPL „Katowice”. Źródło: Opracowanie własne.

III. Zasady zagospodarowania obszarów funkcjonalnych

Dla miejskich obszarów funkcjonalnych przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania przestrzennego:

- koncentracja struktur zurbanizowanych w oparciu o istniejący układ osadniczy (ograniczanie suburbanizacji);
- kształtowanie struktur zurbanizowanych z uwzględnieniem przestrzeni publicznych i dostępności do usług podstawowych;
- kształtowanie terenów zieleni miejskiej zapewniających funkcje rekreacyjne, zdrowotne, estetyczne i przyrodnicze takie jak: parki, skwery, zieleńce, ogródki jordanowskie, niezabudowane doliny cieków (z zachowaniem ich ciągłości przestrzennej);
- ograniczanie zawłaszczania terenów typu greenfield i wykorzystanie terenów typu brownfield do lokalizacji inwestycji;
- preferowanie lokalizowania inwestycji w wykształconych już terenach zurbanizowanych, na obszarach zdegradowanych, w powiązaniu z istniejącymi ciągami komunikacyjnymi, z uwzględnieniem ciągłości systemu ekologicznego;
- ochrona i rewitalizacja obiektów dziedzictwa kulturowego w tym ich adaptację i wykorzystanie dla nowych funkcji;
- ochrona i zachowanie historycznych układów urbanistycznych;
- rewitalizacja zdegradowanej tkanki miejskiej, dzielnic śródmiejskich, w tym m.in. współczesnych osiedli mieszkaniowych z uwzględnieniem: kształtowania przestrzeni publicznych sprzyjających integracji społeczności lokalnych, poprawy stanu bezpieczeństwa publicznego poprawy efektywności energetycznej oraz ograniczania niskiej emisji;
- ograniczanie zjawiska „zawłaszczania” przestrzeni publicznych dotyczącego realizacji inwestycji komercyjnych i prywatnych w obszarach tradycyjnie użytkowanych jako przestrzenie publiczne;
- ochrona dóbr kultury współczesnej przed degradacją poprzez zapisy w gminnych dokumentach planistycznych;
- planowanie inwestycji z zakresu rozwoju infrastruktury technicznej i transportowej z uwzględnieniem ochrony ludzi przed oddziaływaniem hałasu i zanieczyszczeń powietrza oraz ochrony ciągłości i drożności korytarzy ekologicznych, a w przypadku niemożliwych do uniknięcia kolizji stosowanie działań minimalizujących;
- planowanie inwestycji z uwzględnieniem kompensacji w zakresie retencji (przeciwdziałanie zmniejszaniu się zlewni);
- ograniczanie i uspokajanie ruchu samochodowego w obszarach miejskich, przede wszystkim w centrach miast;
- ochrona terenów zabudowanych przed skutkami oddziaływania górnictwa, a także zagrożeń związanych z płytką eksploatacją górniczą, na terenach i obszarach górniczych;
- rekultywacja wyrobisk po eksploatacji surowców skalnych w kierunku wodnym, rekreacyjnym lub przyrodniczym;
- wykluczenie możliwości lokalizowania nowych obiektów gospodarowania odpadami wydobywczymi i zwałowisk odpadów wydobywczych na terenach rolnych lub leśnych;
- preferowanie rozwoju i wzmacniania systemu transportu publicznego;
- wyłączanie z zabudowy oraz przeznaczanie pod użytkowanie leśne lub rolne terenów na obszarach objętych ruchami masowymi i zagrożonych takimi ruchami.

Dla wiejskich obszarów funkcjonalnych przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania przestrzennego:

- ochrona rolniczej przestrzeni produkcyjnej obejmująca gleby o wysokiej bonitacji i przydatności rolniczej przed jej nierolniczym zainwestowaniem;
- rozwój energetyki rozproszonej opartej na odnawialnych źródłach energii (wodnej, wiatrowej oraz energii biomasy i biogazu ze źródeł rolniczych);
- zakaz uprawy jako roślin energetycznych obcych gatunków inwazyjnych lub potencjalnie inwazyjnych, stanowiących zagrożenie dla różnorodności biologicznej, a w szczególności: słonecznika bulwiastego (*Helianthus tuberosus*), rdestowca sachalińskiego (*Reynoutria sachalinensis*) i rdestowca ostrokończystego (*Reynoutria japonica*), miskanta olbrzymiego (*Miscanthus x giganteus*), miskanta cukrowego (*Miscanthus sacchariflorus*), barszczu sosnowskiego (*Heracleum sosnovskyi*), barszczu Mantegazziego (*Heracleum mantegazzianum*), ślazuwca pensylwańskiego (*Sida hermaphrodita*), nawłoci kanadyjskiej (*Solidago canadensis*), nawłoci późnej (*Solidago gigantea*), robinii akacjowej (*Robinia pseudacacia*);
- lokowanie biogazowni rolniczych w miejscach, w których istnieje stały dostęp do lokalnych substratów;
- przywracanie naturalnych walorów przyrodniczych terenom z intensywną produkcją rolną (utrzymanie mozaikowości w krajobrazie rolniczym);
- utrzymanie i wspieranie ekstensywnej gospodarki rolnej i rolnictwa ekologicznego na terenach o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych;
- zachowanie walorów przyrodniczych dolin rzecznych w formie zielonych użytków (m.in. łąki i pastwiska);
- ograniczenie możliwości rekultywacji zalewisk pogórnich przez ich zasypywanie odpadami;
- ochrona terenów otwartych przed rozpraszaniem zabudowy podmiejskiej;
- uwzględnianie przy lokalizacji farm i turbin wiatrowych odpowiedniej (wynikającej z lokalnych warunków terenowych) odległości od zabudowy mieszkaniowej w celu ograniczenia uciążliwości hałasu dla ludzi;
- wykluczenie możliwości lokalizacji elektrowni wiatrowych oraz elektrowni fotowoltaicznych w użytkach ekologicznych, zespołach przyrodniczo-krajobrazowych i obszarach chronionego krajobrazu, w strefach ekspozycji zabytków kultury i obiektów archeologicznych, w obrębie ostańców skalnych i strefach ich ekspozycji oraz partiach szczytowych wzniesień na obszarach: Parku Krajobrazowego Orlich Gniazd, Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, Żywieckiego Parku Krajobrazowego, Parku Krajobrazowego Beskidu Małego, Parku Krajobrazowego Cysterskie Kompozycje Krajobrazowe Rud Wielkich oraz Parku Krajobrazowego Lasy nad Górną Liswartą;
- zakaz lokowania farm wiatrowych w zasięgu 5 km od granic ostoi oraz poza granicami korytarzy dla ptaków i nietoperzy, zakaz lokowania elektrowni wiatrowych oraz linii energetycznych w rejonach dużych koncentracji ptaków (gł. zbiorników wodnych), stosowanie rozwiązań minimalizujących śmiertelność ptaków związaną z napowietrznymi liniami energetycznymi;
- zakaz lokowania farm wiatrowych w zasięgu 20 km od radarów meteorologicznych;
- rekultywacja wyrobisk po eksploatacji surowców skalnych w kierunku wodnym, rekreacyjnym lub przyrodniczym;
- wykluczenie możliwości lokalizowania nowych obiektów gospodarowania odpadami wydobywczymi i zwałowisk odpadów wydobywczych na terenach rolnych lub leśnych;

- wyłączenie z zabudowy oraz przeznaczanie pod użytkowanie leśne lub rolne terenów na obszarach objętych ruchami masowymi i zagrożonych takimi ruchami;
- rozwój turystyki i agroturystyki z uwzględnieniem minimalizacji konfliktów środowiskowych;
- preferowanie rozwoju inteligentnych specjalizacji z zakresu biogospodarki rolno-spożywczej i leśno-drzewnej oraz innowacyjnego wykorzystania specyficznych wewnętrznych potencjałów obszarów;
- planowanie inwestycji z zakresu rozwoju infrastruktury technicznej i transportowej z uwzględnieniem ochrony ludzi przed oddziaływaniem hałasu i zanieczyszczeń powietrza oraz ochrony ciągłości i drożności korytarzy ekologicznych, a w przypadku niemożliwych do uniknięcia kolizji stosowanie działań minimalizujących.

Dla obszarów górskich przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania przestrzennego:

- kształtowanie zabudowy o wysokiej jakości rozwiązań urbanistyczno-architektonicznych z wykorzystaniem tradycyjnych form i materiałów budowlanych;
- zwiększania roli transportu publicznego na terenach atrakcyjnych turystycznie;
- rozwój turystyki i agroturystyki wykorzystującej lokalne uwarunkowania przyrodnicze i kulturowe z uwzględnieniem minimalizowania konfliktów środowiskowych;
- utrzymanie ekstensywnej gospodarki rolnej (kośnej i pasterskiej) na użytkach zielonych;
- wyłączenie z zabudowy oraz przeznaczanie pod użytkowanie leśne lub rolne terenów na obszarach objętych ruchami masowymi i zagrożonych takimi ruchami;
- wykluczenie możliwości przeznaczania pod zabudowę i infrastrukturę turystyczno-sportową terenów leśnych o istotnych walorach ochronnych glebo- i wodochronnych.

Dla obszarów terenów zamkniętych przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania przestrzennego:

- integracja przestrzenna terenów zamkniętych z ich otoczeniem funkcjonalnym;
- wprowadzenie regionalnych standardów architektoniczno-urbanistycznych (w wyznaczonych strefach buforowych);
- ochrona dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego poprzez ich adaptację i wykorzystanie dla nowych funkcji.

Dla obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania przestrzennego:

- zakaz zabudowy mieszkaniowej na terenach zalewowych oraz ograniczanie zabudowy o innych funkcjach;
- stopniowe wycofywanie z terenów zalewowych już istniejącej zabudowy;
- upowszechnianie na terenach zalewowych form użytkowania terenu dopuszczających okresowe zalewanie;
- zakaz przemieszczania zagrożenia powodziowego na tereny położone w niższym biegu rzeki;
- ochrona i tworzenie polderów zalewowych;
- wdrażanie metod sprzyjających naturalnej retencji w zlewniach;
- nakaz przeznaczenia obszarów szczególnego zagrożenia powodzią na zielone użytki rolne (pastwiska, łąki), obszary zieleni dolin rzecznych z elementami zielonej infrastruktury hydrotechnicznej;
- utrzymanie we właściwym stanie międzywala dla możliwości przepuszczania wód wezbraniowych;

- zachowanie ciągłości przestrzennej i funkcjonalnej przyrodniczych obszarów prawnie chronionych i korytarzy ekologicznych w obszarze dolin rzecznych;
- zachowanie i odtwarzanie siedlisk hydrogenicznych (starorzeczy, torfowisk, łągów, itp.);
- stosowanie prośrodowiskowych rozwiązań służących minimalizowaniu ryzyka powodziowego na obszarach o szczególnie cennych walorach przyrodniczych i krajobrazowych;
- wykluczenie możliwości rekultywacji zalewisk pogórnich w dolinach cieków wodnych, na terasach zalewowych poprzez ich zasypywanie odpadami.

Dla obszarów cennych przyrodniczo przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania przestrzennego:

- utrzymanie aktualnego użytkowania na terenach o wysokich walorach przyrodniczych, których zasoby są uzależnione od prowadzonej ekstensywnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej, istotnych dla zachowania bioróżnorodności;
- wykluczenie możliwości lokalizacji elektrowni wiatrowych, elektrowni fotowoltaicznych w użytkach ekologicznych, zespołach przyrodniczo-krajobrazowych i obszarach chronionego krajobrazu, w strefach ekspozycji zabytków kultury i obiektów archeologicznych oraz w obrębie ostańców skalnych i strefach ich ekspozycji, a także w partiach szczytowych wzniesień na obszarach: Parku Krajobrazowego Orlich Gniazd, Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, Żywieckiego Parku Krajobrazowego, Parku Krajobrazowego Beskidu Małego, Parku Krajobrazowego Cysterskie Kompozycje Krajobrazowe Rud Wielkich oraz Parku Krajobrazowego Lasy nad Górną Liswartą;
- planowanie inwestycji z zakresu rozwoju infrastruktury technicznej i transportowej z uwzględnieniem ochrony ciągłości i drożności korytarzy ekologicznych, a w przypadku niemożliwych do uniknięcia kolizji stosowanie działań minimalizujących, m.in. poprzez budowę zielonych mostów, przejść tunelowych, ograniczenie prędkości ruchu;
- wzmacnianie funkcji przyrodniczej korytarzy ekologicznych poprzez ograniczanie ich zainwestowania, usuwanie istniejących barier oraz kształtowanie struktur przestrzennych sprzyjających migracji gatunków;
- preferowanie ekoturystyki (turystyka przyrodnicza) na obszarach chronionych i obszarach cennych przyrodniczo szczególnie podatnych na degradację;
- optymalizowanie stopnia zagospodarowania turystycznego i powiązania go z naturalną chłonnością środowiska;
- na obszarach o najwyższych wartościach przyrodniczych wyznaczanie „stref ciszy” wyłączonych z udostępnienia turystycznego;
- uwzględnienie wymagań ochrony uzdrowiskowej gminy Goczałkowice Zdrój i Miasta Ustroń.

Dla obszarów ochrony krajobrazów kulturowych przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania przestrzennego dla poszczególnych obszarów:

1. Obszar Liswarty:

- zakaz wprowadzania dominant krajobrazowych;
- zakaz osuszania bagien i mokradeł oraz eksploatacji torfów;
- zakaz zabudowy i regulacji meandrów Liswarty;
- zakaz nowych zadrzewień przydrożnych ograniczających zasięg widzenia makrownętrz krajobrazowych i naturalnych oraz kulturowych dominant (szczególnie wzdłuż drogi dojazdowej do Dankowa – ul. Dąbrowskiego wzdłuż ulicy Narutowicza);
- zakaz rozpraszania osadnictwa na tereny otwarte, w tym zabudowy z dala od zwartej linii

- zabudowy wokół Krzepic i Dankowa;
- zakaz wprowadzania budownictwa niezgodnego z regionalną architekturą oraz stosowania elewacji i dachów w krzykliwych barwach;
- zakaz wprowadzenia zabudowy szeregowej lub tzw. skupionych osiedli w systemie developerskim;
- zakaz stosowania betonowych ogrodzeń i innych trwałych ogrodzeń poza dopuszczalny wymiar 50 m strefy zabudowy oraz grodzenia niezbudowanych działek w terenach otwartych;
- zakaz lokowania wielkopowierzchniowych reklam typu (outdoor), szczególnie wokół twierdzy w Dankowie i dróg dojazdowych;
- zachowanie ciągów widokowych wzdłuż dróg krajowych (Krzepice-Danków);
- poprawa wyeksponowania panoram widokowych znad doliny Liswarty - zachowanie przedpola ekspozycyjnego na twierdzę w Dankowie;
- odbudowa założenia w Dankowie (Brama Krzepicka, remont Kościoła, umocnień, bastionów, rekonstrukcja zamku);
- rewitalizacja starych obiektów zabudowy mieszkaniowej Krzepic i Dankowa;
- utrzymanie dotychczasowej struktury pól;
- ochrona, zachowanie i kontynuowanie historycznej i regionalnej zabudowy Krzepic i okolic;
- wspieranie rolnictwa w terenach otwartych, preferencje dla agroturystyki, ekoturystyki, turystyki kulturowej, turystyki sportowej i kwalifikowanej, krajoznawstwa i tzw. „slowtourism”.

2. Obszar Górnej Warty:

- zakaz wprowadzania dominant krajobrazowych w obszarze i bezpośrednim sąsiedztwie (w zasięgu pola widzenia);
- zachowanie przedpola ekspozycyjnego dla całego unikatowego kompleksu;
- zakaz zabudowy doliny Warty, w kierunku wschodnim, w kierunku Kłobukowic;
- zakaz zabudowy rozlewisk Warty w części północnej;
- zachowanie unikatowych w województwie, labiryntowych krajobrazów roślinnych wzdłuż meandrującej doliny Warty;
- powstrzymanie rozpraszania zabudowy mieszkaniowej i usługowo-produkcyjnej;
- zachowanie specyfiki i historycznego rozplanowania jednostki osadniczej Mstowa i Wancerzowa oraz kontynuowanie historyczno-regionalnej zabudowy małomiasteczkowej i wiejskiej;
- zachowanie i wzmocnienie czytelności lokalnych wnętrz krajobrazowych i ich powiązań drogami (gł. wzdłuż drogi nr 786 – ul. Wolności);
- zachowanie specyfiki formy geometrii przestrzeni przez kontynuację tradycyjnej skali podziałów geodezyjnych w obrębie gruntów rolnych obszaru i terenów bezpośrednio przylegających (układy łąkowo-niwowe) – wspieranie funkcji rolniczych w otoczeniu obszaru;
- zachowanie drobnopowierzchniowych lub liniowych form zieleni śródpolnej w postaci miedz i zadrzewień śródpolnych w otwartym krajobrazie rolniczym.

3. Obszar Jasnej Góry:

- zakaz wprowadzania dominant krajobrazowych w obszarze i bezpośrednim sąsiedztwie (w zasięgu pola widzenia);
- zachowanie przedpola ekspozycyjnego dla całego unikatowego kompleksu;
- zakaz stosowania reklam outdoorowych;
- zakaz rozpraszania zabudowy;
- zakaz wprowadzania budownictwa niezgodnego z architekturą miejską, szczególnie w

- krzykliwych barwach, lub „przymusowej” wernakularyzacji krajobrazu;
- zapobieganie komercjalizacji przestrzeni (zakaz budowy przenośnych straganów, małej architektury prowadzącej do disneyzacji i mcdonaldyzacji unikatowego krajobrazu);
- zakaz zabudowy błoni bezpośrednio pod klasztorem jasnogórskim;
- utrzymanie zwartości wizualnej w krajobrazie historycznych jednostek osadniczych;
- ochrona i poprawa ekspozycji kompleksu klasztornej Jasnej Góry oraz zachowanie przedpola obserwacyjnego;
- zachowanie ciągów widokowych wzdłuż dróg, m.in. wzdłuż drogi nr 43 w kierunku Kłobucka.

4. Obszar Sokolich Gór:

- zakaz wprowadzania dominant krajobrazowych w obszarze i bezpośrednim sąsiedztwie (w zasięgu pola widzenia);
- zachowanie przedpola ekspozycyjnego dla całego unikatowego kompleksu;
- zakaz wprowadzania zadrzewień przydrożnych ograniczających zasięg widzenia makrownętrz krajobrazowych oraz naturalnych i kulturowych dominant;
- zachowanie czytelności wnętrza i makrownętrz krajobrazowych oraz przyrodniczych i kulturowych dominant (ruin zamku na Wzgórzu Zamkowym w Olsztynie, krajobrazowej „wyspy” Sokolich Gór i unikatowej formy Góry Biakło);
- zakaz wprowadzania budownictwa niezgodnego z regionalną architekturą, szczególnie w krzykliwych barwach;
- zakaz zabudowy w obrębie form wzgórzowych (od podnóża do szczytu), zadrzewiania wzgórz;
- zakaz rozpraszania osadnictwa, wprowadzenia zabudowy szeregowej lub tzw. skupionych osiedli w systemie developerskim;
- ochrona, zachowanie i kontynuowanie historycznej i regionalnej skali zabudowy Olsztyna i okolic;
- zapobieganie komercjalizacji przestrzeni (zakaz budowy przenośnych straganów, małej architektury prowadzącej do disneyzacji i mcdonaldyzacji unikatowego krajobrazu);
- zakaz wprowadzania zadrzewień bez ekspertyzy krajobrazowo-widokowej;
- zachowanie ciągów widokowych wzdłuż dróg krajowych (droga nr 46) na odcinku: Kręciwilk, Odrzykoń, Olsztyn, Przemiłowice oraz dróg lokalnych (ul. Kuhna, Mstowska);
- poprawa wyeksponowania panoram widokowych na Góry Sokole i Wzgórze Zamkowe, zachowanie przedpola ekspozycyjnego;
- wspieranie i przywracanie rolnictwa na terenach otwartych (wspieranie kulturowego wypasu owiec);
- preferencje dla agroturystyki, ekoturystyki, turystyki kulturowej, turystyki sportowej i kwalifikowanej, krajoznawstwa i tzw. „slowtourism”.

5. Obszar Górnej Wiercicy:

- zakaz wprowadzania dominant krajobrazowych w obszarze i bezpośrednim sąsiedztwie (w zasięgu pola widzenia);
- zachowanie przedpola ekspozycyjnego dla całego unikatowego kompleksu;
- zakaz wprowadzania zadrzewień przydrożnych ograniczających zasięg widzenia makrownętrz krajobrazowych oraz naturalnych i kulturowych dominant;
- zakaz rozpraszania osadnictwa stałego oraz wprowadzania zabudowy rekreacyjnej na terenach otwartych;
- zakaz wprowadzenia wszelkiej zabudowy szeregowej lub tzw. skupionych osiedli w systemie developerskim;
- zakaz zabudowy form wzgórzowych (od podnóża do szczytu);

- zachowanie ciągów widokowych wzdłuż dróg krajowych (Janów-Żarki);
- zachowanie czytelności wewnątrz i makrowewnątrz krajobrazowych oraz ekspozycji przyrodniczych i kulturowych dominant (np. Młyn Kołaczew, zabytkowa Studnia Piekło, ostańce: Brama Twardowskiego, Skała z Krzyżem i Diabelskie Mosty);
- zakaz zalesiania oraz grodzienia działek w terenach otwartych;
- zakaz umieszczania wielkopowierzchniowych reklam;
- kontynuowanie wzorów historycznych układu jednostki i historycznej skali zabudowy;
- ochrona, zachowanie i kontynuowanie historycznej i regionalnej skali zabudowy Złotego Potoku i okolic;
- zakaz wprowadzania budownictwa niezgodnego z regionalną architekturą (szczególnie w krzykliwych barwach);
- ochrona zieleni śródpolnej (ochrona miedz i czyżni) – mozaikowatość i labiryntowość krajobrazu, ochrona enklaw ekologicznych w krajobrazach otwartych.

6. Obszar Pawonkowa:

- zakaz wprowadzania dominant krajobrazowych;
- zakaz wprowadzania budownictwa niezgodnego z regionalną architekturą, o cechach „pseudoregionalnych”, szczególnie w krzykliwych barwach w nowej zabudowie Lubecka, Lisowic, Pawonkowa, Łagiewnik Wielkich, Skrzydłowic i Gwoździan;
- zakaz lokowania wielkogabarytowych obiektów usługowych i handlowych wzdłuż osi widokowych i w miejscach panoram widokowych (DK 46);
- zakaz używania rażących kolorów do malowania fasad budynków mieszkalnych, publicznych, usługowych i handlowych;
- zakaz umieszczania wielkopowierzchniowych reklam w miejscach przesłaniających osie i panoramy widokowe;
- ustanowienie stanowiska dokumentacyjnego w cegielni w Lisowicach-Lipiu Śląskim oraz edukacyjno-rekreacyjne zagospodarowanie terenu (tablice informacyjne, ścieżki dydaktyczne, miejsca postojowe przy DK46) z zachowaniem lokalnej tradycji i wartości estetycznych;
- zachowanie układu pól blokowych i łąkowych;
- powstrzymanie rozpraszania zabudowy mieszkaniowej i usługowo-produkcyjnej;
- zachowanie drobnopowierzchniowych lub liniowych form zieleni śródpolnej w postaci miedz i zadrzewień śródpolnych w otwartym krajobrazie rolniczym podkreślających geometrię przestrzeni i wzmacniających funkcje ekologiczne i przyrodo-ochronne krajobrazu;
- zachowanie i wzmocnienie czytelności lokalnych wewnątrz krajobrazowych i ich powiązań drogami.

7. Obszar Żarecki:

- zakaz wprowadzania dominant krajobrazowych w obszarze i bezpośrednim sąsiedztwie (w zasięgu pola widzenia);
- zachowanie przedpola ekspozycyjnego dla całego unikatowego kompleksu;
- zakaz rozpraszania osadnictwa;
- zakaz wprowadzenia zabudowy szeregowej lub tzw. skupionych osiedli w systemie developerskim;
- zakaz zabudowy form wzgórzowych (od podnóża do szczytu);
- zakaz wprowadzania zadrzewień przydrożnych ograniczających zasięg widzenia makrowewnątrz krajobrazowych oraz naturalnych i kulturowych dominant;
- zapobieganie komercjalizacji przestrzeni (zakaz budowy przenośnych straganów, małej architektury prowadzącej do disneyzacji i mcdonaldyzacji unikatowego krajobrazu);

- zachowanie ciągów widokowych wzdłuż dróg krajowych (szczególnie dróg dojazdowych do Wysokiej Lelowskiej, Janowa, Niegowy, Kroczyca);
- zachowanie czytelności wnętrza i makrownętrza krajobrazowych;
- dbałość o dominujące funkcje krajobrazu: targową i turystyczną (ponadregionalna) oraz osadniczą (lokalna);
- ochrona, zachowanie i odtworzenie historycznej i regionalnej skali zabudowy Żarek i okolic;
- zakaz wprowadzania budownictwa niezgodnego z regionalną architekturą (szczególnie w krzykliwych barwach).

8. Obszar Morska i Góry Zborów:

- zakaz wprowadzania dominant krajobrazowych w obszarze i bezpośrednim sąsiedztwie (w zasięgu pola widzenia);
- zachowanie przedpola ekspozycyjnego dla całego unikatowego kompleksu;
- zakaz zadrzewiania wzgórz z ostańcami skalnymi, a także wprowadzania zadrzewień przydrożnych ograniczających zasięg widzenia makrownętrza krajobrazowych oraz naturalnych i kulturowych dominant;
- zakaz rozpraszania osadnictwa na tereny otwarte, w tym zabudowy rekreacyjnej z dala od zwartej linii zabudowy;
- zakaz zabudowy terenów form wzgórzowych (od podnóża do szczytu);
- zakaz umieszczania reklam outdoorowych oraz ogłoszeń i reklam o powierzchni powyżej 1m²;
- zachowanie czytelności wnętrza i makrownętrza krajobrazowych oraz ekspozycji przyrodniczych i kulturowych dominant;
- zachowanie ciągów widokowych wzdłuż dróg wojewódzkich (droga nr 792);
- ochrona, zachowanie i kontynuowanie historycznej i regionalnej skali zabudowy Podlesia i Kroczyca oraz okolicznych wsi;
- zakaz wprowadzania budownictwa niezgodnego z regionalną architekturą, o cechach „pseudoregionalnych”, szczególnie w krzykliwych barwach;
- wspieranie i przywracanie rolnictwa na terenach otwartych (wspieranie kulturowego wypasu owiec), preferencje dla agroturystyki, ekoturystyki, turystyki kulturowej, turystyki sportowej i kwalifikowanej, krajoznawstwa i tzw. „slowtourism”.

9. Obszar Ryczowski:

- zakaz wprowadzania dominant krajobrazowych;
- zakaz zalesień pól wydmy;
- zakaz zadrzewiania wzgórz z ostańcami skalnymi, a także wprowadzania zadrzewień przydrożnych ograniczających zasięg widzenia makrownętrza krajobrazowych oraz naturalnych i kulturowych dominant (szczególnie wzdłuż drogi nr 790 i 791 oraz wzdłuż ul. Narutowicza);
- zakaz rozpraszania osadnictwa oraz zabudowy wielkogabarytowej na terenach otwartych, z dala od linii zabudowy;
- rewitalizacja starych domów Ryczowa i Podzamcza;
- zakaz wprowadzania budownictwa niezgodnego z regionalną architekturą;
- zakaz zabudowy terenów form wzgórzowych (od podnóża do szczytu);
- zakaz stosowania betonowych ogrodzeń i innych trwałych ogrodzeń poza dopuszczalny wymiar 50 m strefy zabudowy oraz grodu niezbudowanych działek w terenach otwartych;
- zakaz ograniczania dostępu do obiektów skalnych (ostańców) poprzez ogradzanie nietrwałe, zadrzewiania, rowy itp.;
- zakaz lokowania wielkopowierzchniowych reklam (typu outdoor), szczególnie wokół zamku

- w Podzamczu;
- zachowanie czytelności wnętrz i makrownętrz krajobrazowych;
- wspieranie rolnictwa na terenach otwartych (wspieranie kulturowego wypasu owiec i kóz, a także bydła i koni), preferencje dla agroturystyki, ekoturystyki, turystyki kulturowej, turystyki sportowej i kwalifikowanej, krajoznawstwa i tzw. „slowtourism”;
- ochrona muraw kserotermicznych i roślinności naskalnej.

10. Obszar Smoleńsko-Pilicki:

- zakaz wprowadzania dominant krajobrazowych w obszarze i bezpośrednim sąsiedztwie (w zasięgu pola widzenia);
- zachowanie przedpola ekspozycyjnego dla całego unikatowego kompleksu;
- zakaz rozpraszania osadnictwa na tereny otwarte, w tym zabudowy z dala od zwartej linii zabudowy;
- zakaz zabudowy terenów form wzgórzowych (od podnóża do szczytu);
- zachowanie ciągów widokowych wzdłuż dróg krajowych (Wolbrom-Pilica);
- zachowanie czytelności wnętrz i makrownętrz krajobrazowych;
- zakaz zadrzewiania wzgórz z ostańcami skalnymi, a także wprowadzania zadrzewień przydrożnych ograniczających zasięg widzenia makrownętrz krajobrazowych oraz naturalnych i kulturowych dominant;
- zakaz rozprzestrzeniania betonowych ogrodzeń i innych trwałych ogrodzeń poza dopuszczalny wymiar 50 m strefy zabudowy, zakaz grodzenia działek śródpolnych, ze szczególnym uwzględnieniem działek, na których znajdują się ostańce skalne;
- wspieranie i przywracanie rolnictwa na terenach otwartych (wspieranie kulturowego wypasu owiec i kóz), preferencje dla agroturystyki, ekoturystyki, turystyki kulturowej, turystyki sportowej i kwalifikowanej, krajoznawstwa i tzw. „slowtourism”;
- ochrona, zachowanie i kontynuowanie historycznej i regionalnej zabudowy Pilicy i okolic;
- zakaz wprowadzania budownictwa niezgodnego z regionalną architekturą, stosowania elewacji i dachów w krzykliwych barwach, oraz przebudowy domów wg dowolnych form architektonicznych.

11. Obszar Tarnowicki:

- zakaz wprowadzania dominant krajobrazowych w obszarze i bezpośrednim sąsiedztwie (w zasięgu pola widzenia);
- zachowanie przedpola ekspozycyjnego dla całego unikatowego kompleksu;
- zakaz wprowadzania zadrzewień przydrożnych ograniczających zasięg widzenia makrownętrz krajobrazowych oraz naturalnych i kulturowych dominant;
- zachowanie czytelności wnętrz i makrownętrz krajobrazowych oraz poprawa wyeksponowania panoram widokowych;
- zapobieganie komercjalizacji przestrzeni (zakaz budowy przenośnych straganów, małej architektury prowadzącej do disneyzacji i mcdonaldyzacji unikatowego krajobrazu);
- ochrona, zachowanie i kontynuowanie historycznej i regionalnej skali zabudowy okolicy;
- zakaz zabudowy terenów wzgórzowych oraz terenów otwartych (tzw. greenfield);
- zakaz wprowadzania budownictwa wielokondygnacyjnego, szczególnie w krzykliwych barwach.

12. Obszar Parkowy Świerklańca:

- zakaz wprowadzania dominant krajobrazowych w obszarze i bezpośrednim sąsiedztwie (w zasięgu pola widzenia);
- zachowanie przedpola ekspozycyjnego dla całego unikatowego kompleksu;
- zakaz wprowadzania zadrzewień przydrożnych ograniczających zasięg widzenia makrownętrz krajobrazowych oraz naturalnych i kulturowych dominant (szczególnie wzdłuż

- drogi krajowej nr 78 od strony Nakła Śląskiego);
- zakaz wprowadzania budownictwa wielokondygnacyjnego;
- zakaz wprowadzenia zabudowy szeregowej lub tzw. skupionych osiedli w systemie developerskim na E brzegu zalewu świerkłanieckiego (Ossy, Niezdara);
- zapobieganie komercjalizacji przestrzeni (zakaz budowy przenośnych straganów, małej architektury prowadzącej do disneyzacji i mcdonaldyzacji unikatowego krajobrazu);
- zachowanie czytelności wnętrz i makrownętrz krajobrazowych oraz poprawa wyeksponowania panoram widokowych;
- ochrona, zachowanie i kontynuowanie historycznej i regionalnej skali zabudowy okolicy;
- zakaz lokowania obiektów o cechach odmiennych od rodzimych (wzmacnianie funkcji symbolicznych krajobrazu), np. zakaz budowy parków rozrywki.

13. Obszar Rokitnicy:

- zakaz przebudowy historycznych dzielnic i kwartałów osiedla;
- zakaz remontów domów według projektów odbiegających zewnętrznym stylem (elewacje, ogrodzenia, bryła) od zachowanych domów z początków XX w.;
- zakaz wprowadzenia zabudowy terenów otwartych, szczególności zabudowy szeregowej lub skupionej (osiedla w systemie developerskim);
- zapobieganie komercjalizacji przestrzeni (zakaz budowy przenośnych straganów, małej architektury prowadzącej do disneyzacji i mcdonaldyzacji unikatowego krajobrazu);
- rewitalizacja głównych przestrzeni publicznych oraz kwartałów zdegradowanej zabudowy.

14. Obszar Góry Dorotki:

- zakaz wprowadzania dominant krajobrazowych w obszarze i bezpośrednim sąsiedztwie (w zasięgu pola widzenia);
- zachowanie przedpola ekspozycyjnego dla całego unikatowego kompleksu;
- zakaz zabudowy terenu wzgórza u podnóża (otwarty stok N i E);
- zakaz zmiany przeznaczenia gruntów rolnych na cele zabudowy mieszkaniowej, usługowej lub produkcyjnej;
- zakaz wprowadzenia zabudowy szeregowej lub tzw. skupionych osiedli w systemie developerskim;
- zakaz lokowania wielkopowierzchniowych reklam (typu outdoor) zasłaniających widok na wzgórze i psujących jakość krajobrazu;
- zakaz wprowadzania zadrzewień przydrożnych ograniczających zasięg widzenia makrownętrz krajobrazowych oraz naturalnych i kulturowych dominant;
- zachowanie czytelności wnętrz i makrownętrz krajobrazowych;
- zachowanie ciągów widokowych wzdłuż dróg krajowych (droga nr 1), otwarcie panoram widokowych.

15. Obszar Gliwic-Wilcze Gardło:

- powstrzymanie chaotycznej zabudowy w Ostropie;
- zakaz rozpraszania osadnictwa na tereny otwarte;
- utrzymanie gospodarki rolniczej w terenach przyległych do Ostropy;
- zakaz przeznaczania pod inwestycje wielkogabarytowe obszarów rolniczych na północ od Ostropy (w tym np. hipermarkety, bazy sprzętu, centra logistyczne, itd.);
- utrzymanie wyrazistych granic krajobrazowych;
- utrzymanie osi widokowych i kompozycyjnych wzdłuż dróg wjazdowych do Wilczego Gardła;
- dalsza rewitalizacja głównych przestrzeni publicznych Gliwic oraz kwartałów zdegradowanej zabudowy;
- kształtowanie nowych placów, parków i ciągów pieszych, w tym bulwarów nad Kłodnicą;

- ograniczenie ruchu samochodowego i wyeliminowanie ruchu tranzytowego przez centrum;
- ograniczenie tworzenia miejsc parkingowych na ulicach, preferowanie garaży podziemnych dla nowej zabudowy;
- zachowanie wartościowych dominant, zwłaszcza z punktów widokowych oraz uczęszczanych miejsc publicznych i ciągów komunikacyjnych, a także istniejących osi kompozycyjnych;
- zakaz umieszczania wielkopowierzchniowych reklam w miejscach przesłaniających osie i panoramy widokowe.

16.Obszar Zabrze-Biskupic:

- zakaz wprowadzania dominant krajobrazowych;
- zakaz wprowadzania budownictwa wielokondygnacyjnego;
- bezwzględny zakaz rozbiórki hałdy w Biskupicach;
- zakaz wprowadzenia zabudowy terenów otwartych w szczególności zabudową szeregową lub skupioną (osiedla w systemie developerskim);
- zakaz budowy straganów, małej architektury o przypadkowej stylistyce prowadzącej do disneyzacji i mcdonaldyzacji unikatowego krajobrazu - zapobieganie komercjalizacji przestrzeni;
- zakaz umieszczania reklam, za wyjątkiem tablic informacyjno - reklamowych obiektów kulturowych i przyrodniczych;
- rewitalizacja Bytomki połączona z rekonstrukcją założenia młynarskiego;
- bezwzględny nakaz zachowania czytelności wnętrza i makrownętrza krajobrazowych oraz poprawa wyeksponowania panoram widokowych;
- rewitalizacja starych obiektów zabudowy rezydencjalnej i mieszkaniowej;
- ochrona, zachowanie i kontynuowanie historycznej i regionalnej skali zabudowy okolicy.

17.Obszar Katowic-Nikiszowca:

- zakaz przebudowy historycznych dzielnic i kwartałów;
- rewitalizacja głównych przestrzeni publicznych oraz kwartałów zdegradowanej zabudowy;
- kształtowanie nowych placów, parków i ciągów pieszych;
- zachowanie wartościowych dominant, zwłaszcza z punktów widokowych oraz uczęszczanych miejsc publicznych i ciągów komunikacyjnych, a także istniejących osi kompozycyjnych;
- ograniczanie ruchu samochodowego i wyeliminowanie ruchu tranzytowego przez centrum;
- ograniczenie tworzenia miejsc parkingowych na ulicach, preferowanie garaży podziemnych dla nowej zabudowy.

18.Obszar Sadowej Góry:

- powstrzymanie procesu niwelacji terenu, zasypywania wyrobisk;
- zakaz zalesiania;
- zakaz rozbiórki historycznej zabudowy przemysłowej i górniczej;
- zakaz lokowania parków rozrywki o obcych tradycjach;
- eksponowanie pogórnicy i postindustrialnej historii miejsc przez wkomponowanie jej w tradycje przestrzenne oraz aranżacje krajobrazowe spełniające funkcje rekreacyjno-rozrywkowe i wypoczynkowe;
- wzmocnienie funkcji przyrodo-ochronnej i estetycznej krajobrazu.

19.Obszar Rud Wielkich:

- zakaz rozpraszania osadnictwa poza zwartą linię zabudowy Rud, Rudy Kozielskiej, Brantówki;
- zakaz regulacji rzeki Rudy;
- zakaz umieszczania reklam przy drogach i innych osiach widokowych;
- zakaz wprowadzania nowego budownictwa niezgodnego z architekturą małomiasteczkową

- i wiejską, szczególnie w krzykliwych barwach;
- zapobieganie komercjalizacji przestrzeni (zakaz budowy przenośnych straganów, małej architektury prowadzącej do disneyzacji i mcdonaldyzacji unikatowego krajobrazu);
- bezwzględny nakaz zachowania czytelności wnętrza i makrownętrz krajobrazowych;
- zachowanie ciągów widokowych wzdłuż dróg krajowych;
- poprawa wyeksponowania panoram widokowych;
- ochrona, zachowanie i kontynuacja historycznej i regionalnej skali zabudowy Rud, Brantówki i Rudy Kozielskiej – jako bezpośredniego otoczenia,
- wspieranie i przywrócenie rolnictwa w terenach otwartych;
- preferencje dla agroturystyki, ekoturystyki, turystyki kulturowej, turystyki sportowej i kwalifikowanej, krajoznawstwa i tzw. „slowtourism”, a także turystyki pielgrzymkowej i religijnej.

20. Obszar Krowiarek:

- zakaz wprowadzania dominant krajobrazowych;
- powstrzymanie rozpraszania osadnictwa w gminach Krowiarki i Rudnik (szczególnie ze strony południowo-wschodniej);
- zachowanie układu pól blokowych i łąkowych;
- zakaz wprowadzania budownictwa niezgodnego z regionalną architekturą w nowej zabudowie Krowiarek, Modzurowa, Rudnika, Strzybnika, Gamowa, Jastrzębia i innych osad;
- zakaz lokowania wielkogabarytowych obiektów usługowych, handlowych i magazynowo-handlowych w krajobrazach otwartych oraz wzdłuż osi widokowych i w miejscach panoram widokowych (m.in. wzdłuż drogi 417);
- zakaz umieszczania wielkopowierzchniowych reklam w miejscach przesłaniających osie i panoramy widokowe (m.in. wzdłuż drogi 417);
- zachowanie i wzmocnienie czytelności lokalnych wnętrza krajobrazowych i ich powiązań drogami;
- bezwzględny zakaz stosowania rażących kolorów do malowania fasad budynków mieszkalnych, publicznych, usługowych i handlowych.

21. Obszar Lubomii:

- zakaz wprowadzania dominant krajobrazowych;
- powstrzymanie rozpraszania zabudowy mieszkaniowej i usługowo-produkcyjnej w gminie Lubomia;
- bezwzględny zakaz stosowania rażących kolorów do malowania fasad budynków mieszkalnych, publicznych, usługowych i handlowych;
- zakaz budowy na terenie zespołu przyrodniczo-krajobrazowego Wielikąt;
- zakaz wprowadzania budownictwa niezgodnego z regionalną architekturą w nowej zabudowie Grabówki, Lubomi, Syryni, Wielikąta;
- zachowanie i wzmocnienie czytelności lokalnych wnętrza krajobrazowych i ich powiązań drogami (kompleksy stawów);
- zakaz lokowania wielkogabarytowych obiektów usługowych, handlowych i magazynowo-handlowych w krajobrazach otwartych oraz wzdłuż osi widokowych i w miejscach panoram widokowych (DK 936 i ulice Raciborska w Syryni i A. Asnyka w Lubomi);
- zachowanie pozostałości (ruin) dworu klasycystycznego w Grabówce, jako świadka historii i zagospodarowanie terenu pod funkcję turystyczną lub rekreacyjną;
- zachowanie układu pól blokowych i łąkowych;
- zachowanie drobnopowierzchniowych lub liniowych form zieleni śródpolnej w postaci miedzi i zadrzewień śródpolnych w otwartym krajobrazie rolniczym podkreślających geometrię przestrzeni i wzmacniających funkcje ekologiczne i przyrodoochronne

krajobrazu;

- przygotowanie punktów widokowych z uwzględnieniem panoram widokowych na Beskid Śląsko-Morawski i Góry Opawskie (przy DK 936, ul. Raciborskiej i A. Asnyka), wzgórze między Syrynią i Lubomią (wzdłuż ul. Bordinowskiej).

22. Obszar Pszczyński:

- zakaz wprowadzania dominant krajobrazowych w obszarze i bezpośrednim sąsiedztwie (w zasięgu pola widzenia);
- zachowanie przedpola ekspozycyjnego dla całego unikatowego kompleksu;
- zakaz wprowadzania zadrzewień przydrożnych ograniczających zasięg widzenia makrownętrz krajobrazowych oraz naturalnych i kulturowych dominant;
- zakaz wprowadzania budownictwa wielokondygnacyjnego, wielobarwnego i bezstylowego;
- zapobieganie komercjalizacji przestrzeni (zakaz budowy przenośnych straganów, małej architektury prowadzącej do disneyzacji i mcdonaldyzacji unikatowego krajobrazu);
- zachowanie czytelności wnętrz i makrownętrz krajobrazowych;
- poprawa wyeksponowania panoram widokowych;
- ochrona, zachowanie i kontynuowanie historycznej i regionalnej skali zabudowy okolicy.

23. Obszar Żabiego Kraju:

- zakaz wprowadzania dominant krajobrazowych;
- zakaz zasypywania i niszczenia stawów hodowlanych oraz grobli i innych elementów będących wyróżnikami krajobrazu;
- zakaz lokowania parków rozrywki o obcych tradycjach wzorowanych m.in. na Zatorze („Energy-landia”);
- zakaz lokowania wielkogabarytowych obiektów logistycznych, usługowych, handlowych i magazynowo-handlowych;
- wspieranie gospodarki stawowej;
- dostosowanie projektów zainwestowania rekreacyjno-wypoczynkowego do tradycyjnych wzorów użytkowania (wędkarstwo, ścieżki rowerowe, turystyka konna).

24. Obszar Starego Cieszyńska:

- zakaz wprowadzania dominant krajobrazowych;
- zakaz lokowania reklam w przestrzeni starego miasta (Rynek i przyległe ulice);
- ograniczenie ruchu samochodowego i liczby miejsc parkingowych w ścisłym centrum miasta;
- zachowanie wartościowych dominant, zwłaszcza z punktów widokowych oraz uczęszczanych miejsc publicznych i ciągów komunikacyjnych, a także istniejących osi kompozycyjnych;
- harmonijne kształtowanie rezerwatów przyrody i ich otoczenia w zakresie infrastruktury rekreacyjnej (głównie spacerowej) ścieżki dydaktyczne i ścieżki zdrowia dla wzmocnienia funkcji poznawczej i rekreacyjnej.

25. Obszar Pilska:

- zakaz wprowadzania dominant krajobrazowych;
- zakaz dalszej rozbudowy infrastruktury narciarskiej;
- zakaz wprowadzania zadrzewień i zalesień bez ekspertyzy krajobrazowo-widokowej, również na terenach prywatnych;
- zachowanie ciągów widokowych polan i hal wysokogórskich oraz czytelności wnętrz i makrownętrz krajobrazowych;
- zachowanie użytkowania kośno-pastwiskowego polan i hal oraz ochrona obiektów kulturowych: szop, szałasów, klauzy.

Dla obszaru ochrony i kształtowania zasobów wodnych przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania przestrzennego:

- usprawnianie systemów melioracyjnych poprzez przebudowę systemów odwadniających na nawadniająco-odwadniające oraz dla retencjonowania wód,
- ochrona obszarów mokradłowych i dolin cieków rzecznych w zakresie mikro i małej retencji;
- zachowanie mozaiki powierzchni nieprzepuszczalnych z terenami biologicznie czynnymi (parki, ogrody, trawniki) na terenach zurbanizowanych;
- dostosowanie sposobu zagospodarowania i użytkowania terenu do potrzeb ochrony zasobów wód (w tym wód pitnych), poprzez wykluczanie funkcji i form zagospodarowania terenu stwarzających zagrożenie dla wód lub powodujących pogarszanie warunków zasilania podziemnych poziomów wodonośnych, w szczególności w strefach ochronnych ujęć wód oraz w strefach zasilania Głównych Zbiorników Wód Podziemnych;
- ochrona zasobów wód poprzez uregulowanie gospodarki ściekowej i gospodarki odpadami oraz likwidowanie istniejących źródeł zanieczyszczeń wynikających z intensywnego użytkowania rolniczego, działalności przemysłowej (w tym zrzutów słonych wód dołowych z kopalń);
- realizowanie działań technicznych z zakresu małej retencji w tym budowa zbiorników retencyjnych, poza obszarami źródeł i mokradeł;
- zagospodarowanie niezanieczyszczonych wód opadowych i roztopowych z powierzchni szczelnych w pierwszym rzędzie w obrębie posesji, a następnie w obrębie zlewni obejmującej obszar zurbanizowany;
- ograniczanie lokalizacji działalności wodochłonnej na obszarach deficytów wody służącej do zaopatrzenia ludzi w wodę do spożycia;
- Utrzymanie i zwiększanie retencyjności w zlewniach poprzez: ochronę obszarów mokradłowych oraz dolin cieków rzecznych, renaturalizację rzek i potoków,
- koncentracja terenów inwestycyjnych (w tym zabudowy mieszkaniowej) w obszarach aglomeracji obsługiwanych systemami zbiorowego odprowadzania ścieków do oczyszczalni zapewniających właściwy stopień oczyszczania.

Dla obszarów ochrony udokumentowanych złóż kopalin przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania przestrzennego:

- zachowanie przeznaczenia i sposobu zagospodarowania terenów złóż umożliwiające ich przyszłą eksploatację z uwzględnieniem minimalizacji kosztów związanych z ochroną środowiska i człowieka;
- wydobywanie kopalin z konkretnych złóż musi być warunkowane ochroną szczególnie cennych zasobów środowiska, zwłaszcza wód podziemnych, obszarów ochrony przyrody, a także społecznymi potrzebami ochrony obszarów i obiektów na powierzchni terenu: zwartej zabudowy jednostek osadniczych, obiektów o szczególnej wartości historycznej, kulturowej lub gospodarczej, obiektów infrastruktury kluczowych dla funkcjonowania społeczeństwa;
- ochrona kopalin leczniczych przed skutkami eksploatacji innych kopalin;
- wykluczenie możliwości eksploatacji żwirów z koryta i terasy zalewowej rzeki Soły;
- redukcja konfliktów przestrzennych oraz minimalizacja skutków oddziaływań górnictwa, a także zagrożeń związanych z płytką eksploatacją górnictwem, w szczególności na zabudowę mieszkaniową, na terenach i obszarach górniczych;
- prowadzenie prac poszukiwawczych tj. badań geofizycznych, wierceń oraz budowy infrastruktury technicznej związanej z eksploatacją ropy naftowej i gazu ziemnego przy

- minimalizacji oddziaływania na środowisko;
- rekultywacja terenów poeksploatacyjnych, z uwzględnieniem ochrony kształtujących się siedlisk cennych przyrodniczo.

Dla obszarów przygranicznych przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania przestrzennego:

- sytuowanie ważnych instytucji związanych z programowaniem i zarządzaniem oraz współpracą bilateralną i europejską;
- rozwijanie komplementarnych usług publicznych podstawowych i specjalistycznych - oferowanych po obu stronach granicy;
- integracja planów zagospodarowania turystycznego obszarów chronionych w strefie granicznej polsko-czeskiej i polsko-słowackiej;
- integracja planów zagospodarowania przestrzennego pod kątem ograniczania ryzyka i skutków powodzi i zagrożenia suszą w zlewniach rzek granicznych;
- koordynacja planów i programów ochrony na obszarach chronionych i cennych przyrodniczo położonych po obu stronach granicy;
- integracja systemów i sieci transportu publicznego;
- integracja planów budowy sieci przesyłowych
- respektowanie zasad i ograniczeń wynikających z istnienia stref ochrony uzdrowiskowej gminy Goczałkowice Zdrój i Miasta Ustrón.

Dla obszarów wymagających rewitalizacji przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania przestrzennego:

- nakaz ochrony i zachowania historycznych założeń i układów urbanistycznych;
- rekultywacja terenów oraz ich integracja przestrzenna i komunikacyjna z otoczeniem;
- rewitalizacja terenów z wykorzystaniem ich na funkcje komercyjne i publiczne w oparciu o lokalny potencjał;
- kreowanie przyjaznych, tętniących życiem przestrzeni publicznych, służących mieszkańcom oraz przyciągających turystów i inwestorów;
- rewitalizacja zdegradowanej tkanki miejskiej, dzielnic śródmiejskich w tym m.in. współczesnych osiedli mieszkaniowych z uwzględnieniem: kształtowania przestrzeni publicznych sprzyjających integracji społeczności lokalnych, kształtowania struktur przestrzennych wspierających aktywizację i przedsiębiorczość społeczną, poprawy stanu bezpieczeństwa publicznego, poprawy stanu technicznego budynków i ich modernizacji oraz ograniczania niskiej emisji;
- preferowanie lokalizacji inwestycji w powiązaniu z ciągami komunikacyjnymi, obszarami zdegradowanymi, z uwzględnieniem zachowania ciągłości systemu ekologicznego;
- dla wyrobisk po eksploatacji surowców skalnych zaleca się, jako preferowane kierunki zagospodarowania wodny, rekreacyjny bądź przyrodniczy.

Dla obszaru funkcjonalnego strefy okołoletniskowej MPL „Katowice” ustala się zasadę zrównoważonego rozwoju gospodarczego terenów okołoletniskowych, przy wykorzystaniu istniejącego potencjału obszaru wraz ze strefą oddziaływania, zwiększanie spójności poprzez poprawę dostępności i wyposażenia infrastruktury transportowej w zakresie połączeń zewnętrznych, a także wewnątrz obszaru, rozwój funkcji logistycznych i biznesowych, zasadę prowadzenia urbanizacji zgodnie z wyznaczonym obszarem ograniczonego użytkowania dla lotniska.

Obszar przestrzennego rozwoju infrastruktury lotniskowej:

- zmiana zainwestowania terenów po wschodniej i zachodniej stronie lotniska, niezbędnych dla realizacji nowej drogi startowej, na funkcję lotniskową;
- zabezpieczenia terenów po północnej stronie lotniska, niezbędnych dla ewentualnej realizacji niezależnej drogi startowej przed urbanizacją;
- wyłączenie obszaru z możliwości zabudowy i zagospodarowania nie związanych z portem lotniczym;
- dopuszczenie do czasu rozbudowy MPL „Katowice” zachowania dotychczasowego użytkowania terenów z wykluczeniem zalesień i zmian ukształtowania terenów;
- zainwestowanie winno być poprzedzone zapewnieniem niezbędnej infrastruktury technicznej, w tym infrastruktury ochrony środowiska;
- budowa dróg zapewniających komunikację z lotniskiem po ewentualnej budowie niezależnej drogi startowej;
- należy zapewnić przeniesienie populacji gatunków chronionych na siedliska zastępcze;
- zapewnienie odpowiednich warunków odpływu wód powierzchniowych w dolinie potoku Czczówka.

Obszar strefy przylotniskowej:

- możliwość intensywnej zabudowy obiektami i urządzeniami związanymi z funkcjonowaniem MPL „Katowice”;
- uwzględnienie budowy regionalnej linii kolejowej powiązanej z terminalami portu lotniczego, w sąsiedztwie której wszystkie zamierzenia inwestycyjne winny spełniać bezwzględnie wymogi bezpieczeństwa ruchu kolejowego;
- budowa zintegrowanego ośrodka obsługi komunikacji zbiorowej. Preferencja dla lokalizacji parkingów zbiorczych;
- tworzenie zintegrowanych korytarzy transportowych zakładających integrację dróg i linii kolejowych, w tym zintegrowanego korytarza dla zapewnienia połączenia kolejowego MPL „Katowice” z krajową i regionalną siecią transportu kolejowego;
- docelowe zagospodarowanie musi uwzględniać problem oddziaływania ponadnormatywnego hałasu komunikacyjnego, a także braku możliwości zapewnienia skutecznej ochrony przed hałasem lotniczym w planowanej strefie ograniczonego użytkowania;
- w zagospodarowaniu terenów konieczność uwzględnienia uwarunkowań związanych z ich położeniem w strefie ochrony ornitologicznej, w strefie ograniczonej wysokości zabudowy, oraz w strefie ochrony ujęcia wód powierzchniowych i podziemnych;
- zainwestowanie powinno być poprzedzone zapewnieniem niezbędnej infrastruktury technicznej, w tym infrastruktury ochrony środowiska;
- likwidacja dzikich wysypisk w rejonie 10 km od lotniska.

Obszar rozwoju stref aktywności gospodarczych:

- zapewnienie możliwości intensywnej zabudowy terenów obiektami usługowymi, m.in.: produkcyjnymi, magazynowo-składowymi, naukowo-badawczymi, logistycznymi, wystawienniczymi;
- zapewnienie obsługi komunikacyjnej obszarów poprzez powiązania z istniejącymi drogami;
- zachowanie i zapewnienie możliwości rozwoju zabudowy tworzącej istniejący układ osadniczy;
- docelowe zagospodarowanie musi uwzględniać problem oddziaływania ponadnormatywnego hałasu komunikacyjnego, a także braku możliwości zapewnienia skutecznej ochrony przed hałasem lotniczym w planowanej strefie ograniczonego użytkowania;

- uwzględnienie ograniczeń w wysokości zabudowy oraz lokalizacji zabudowy mieszkaniowej w strefie wznoszeń i podejść do lądowania;
- w zagospodarowaniu terenów konieczność uwzględnienia uwarunkowań związanych z ich położeniem w strefie ochrony ornitologicznej, w strefie ograniczonej wysokości zabudowy oraz w strefie ochrony ujęcia wód powierzchniowych i podziemnych;
- przeciwdziałanie konfliktom pomiędzy terenami mieszkaniowymi, a funkcją usługową planowaną w ramach stref aktywności gospodarczych;
- zainwestowanie powinno być poprzedzone zapewnieniem niezbędnej infrastruktury technicznej, w tym infrastruktury ochrony środowiska;
- zakaz zabudowy w terenach zalewowych i dolinach cieków wodnych;
- docelowe zagospodarowania strefy musi uwzględniać problem ponadnormatywnych zawartości metali ciężkich w glebie (Pb, Cd, Zn);
- uwzględnienie drogowego powiązania regionalnego zapewniającego zwiększenie dostępności do obszaru portu lotniczego i strefy okołolotniskowej;
- w przypadku lokalizacji obiektów trudno dostrzegalnych z powietrza w otoczeniu istniejącego lotniska ale także lotniska po jego rozbudowie, należy uwzględniać odpowiednie warunki bezpieczeństwa;
- lokalizację obiektów o wysokości równej i większej niż 100 m nad poziom terenu, stanowiących przeszkody lotnicze i ze względu na zapewnienie warunków bezpieczeństwa ruchu cywilnych statków powietrznych należy zgłosić Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego;
- strefy w obrębie których znajdują się urządzenia radionawigacyjne oraz strefy obserwacji, powinny być chronione przed zabudową, mogącą mieć negatywny wpływ na pracę zarówno samych urządzeń, jak i pracę służb kontroli lotniska TWR oraz kontroli zbliżania APP.

Obszar przekształceń istniejącego układu osadniczego zlokalizowanego w strefie bezpośredniego oddziaływania MPL „Katowice”:

- w zagospodarowaniu terenów konieczność uwzględnienia przekształceń i oddziaływania inwestycji komunikacji i infrastruktury technicznej związanych z rozwojem MPL „Katowice”;
- docelowe zagospodarowanie musi uwzględniać problem oddziaływania ponadnormatywnego hałasu komunikacyjnego, a także braku możliwości zapewnienia skutecznej ochrony przed hałasem lotniczym w planowanej strefie ograniczonego użytkowania;
- w zagospodarowaniu terenów konieczność uwzględnienia uwarunkowań związanych z ich położeniem w strefie ochrony ornitologicznej, w strefie ograniczonej wysokości zabudowy oraz w strefie ochrony ujęcia wód powierzchniowych i podziemnych;
- uwzględnienie ograniczeń w wysokości zabudowy oraz lokalizacji zabudowy mieszkaniowej w strefie wznoszeń i podejść do lądowania;
- zakaz zabudowy w terenach zalewowych i dolinach cieków wodnych;
- w zagospodarowaniu terenów preferencje dla lokalizacji funkcji związanych z rozwojem MPL „Katowice”;
- w przypadku lokalizacji obiektów trudno dostrzegalnych z powietrza w otoczeniu istniejącego lotniska ale także lotniska po jego rozbudowie, należy uwzględniać odpowiednie warunki bezpieczeństwa;
- lokalizację obiektów o wysokości równej i większej niż 100 m nad poziom terenu, stanowiących przeszkody lotnicze i ze względu na zapewnienie warunków bezpieczeństwa ruchu cywilnych statków powietrznych należy zgłosić Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego;

- strefy w obrębie których znajdują się urządzenia radionawigacyjne oraz strefy obserwacji, powinny być chronione przed zabudową, mogącą mieć negatywny wpływ na pracę zarówno samych urządzeń, jak i pracę służb kontroli lotniska TWR oraz kontroli zbliżania APP;
- zainwestowanie winno być poprzedzone realizacją niezbędnych inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, w tym infrastruktury ochrony środowiska.

Obszar rozwoju istniejącego układu osadniczego:

- zapewnienie możliwości rozwoju zabudowy tworzącej istniejący układ osadniczy;
- zainwestowanie powinno być poprzedzone realizacją niezbędnych inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, w tym infrastruktury ochrony środowiska;
- w zagospodarowaniu terenów konieczność uwzględnienia uwarunkowań związanych z ich położeniem w strefie ochrony ornitologicznej, w strefie ograniczonej wysokości zabudowy oraz w strefie ochrony ujęcia wód powierzchniowych i podziemnych;
- ochrona walorów dziedzictwa kulturowego i krajobrazu;
- nie należy budować budynków mieszkalnych i lokalizować terenów przeznaczonych na stały pobyt ludzi w pasach technologicznych linii elektroenergetycznych;
- w przypadku lokalizacji obiektów trudno dostrzegalnych z powietrza w otoczeniu istniejącego lotniska ale także lotniska po jego rozbudowie, należy uwzględniać odpowiednie warunki bezpieczeństwa;
- lokalizację obiektów o wysokości równej i większej niż 100 m nad poziom terenu, stanowiących przeszkody lotnicze i ze względu na zapewnienie warunków bezpieczeństwa ruchu cywilnych statków powietrznych należy zgłosić Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego.

Obszary pełniące funkcje ekologiczne:

- ochrona wartości przyrodniczych i kulturowych;
- wykluczenie intensywnej urbanizacji obszaru;
- zachowanie zabudowy tworzącej istniejący układ osadniczy i możliwość uzupełnienia istniejącej zabudowy z zachowaniem wysokiego udziału powierzchni biologicznie czynnej;
- możliwość rekreacyjnego i rolniczego wykorzystania gruntów leśnych i rolnych;
- zainwestowanie powinno być poprzedzone realizacją niezbędnych inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, w tym infrastruktury ochrony środowiska;
- zakaz zabudowy w terenach zalewowych i dolinach cieków wodnych;
- zakaz budowy budynków mieszkalnych i lokalizacji terenów przeznaczonych na stały pobyt ludzi w pasach technologicznych linii elektroenergetycznych;
- realizacja przejść dla zwierząt w miejscach przecięcia korytarzy ekologicznych przez trasy komunikacyjne.